

Bakalářská práce

Obchodní trasy s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808-1861

Studijní program:

B0114A300071 Dějepis se zaměřením na vzdělávání

Studijní obory:

Dějepis se zaměřením na vzdělávání
Zeměpis se zaměřením na vzdělávání

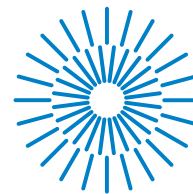
Autor práce:

Adam Procházka

Vedoucí práce:

PhDr. Michal Ulvr, Ph.D.
Katedra historie

Liberec 2024

Zadání bakalářské práce

Obchodní trasy s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808-1861

<i>Jméno a příjmení:</i>	Adam Procházka
<i>Osobní číslo:</i>	P21000291
<i>Studijní program:</i>	B0114A300071 Dějepis se zaměřením na vzdělávání
<i>Specializace:</i>	Dějepis se zaměřením na vzdělávání Zeměpis se zaměřením na vzdělávání
<i>Zadávací katedra:</i>	Katedra historie
<i>Akademický rok:</i>	2022/2023

Zásady pro vypracování:

Cílem bakalářské práce je analýza vnitřního obchodu s otroky ve Spojených státech amerických a hlavních obchodních tras s otroky od roku 1808, kdy byl zakázán dovoz otroků do USA, až do počátku americké občanské války v roce 1861. V práci budou analyzovány legislativní, ekonomické a společenské důvody navýšení počtu prodaných otroků v daném období se zaměřením na vlivy průmyslové revoluce. Jako hlavním zdrojem budou studentovi sloužit cizojazyčné monografie a dobové prameny, primárně od autorů z USA.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování práce:

tištěná/elektronická

Jazyk práce:

čeština

Seznam odborné literatury:

BANCROFT, Frederic. Slave trading in the Old South. New York: Ungar. 1959. ISBN 978-15-7003-103-8.

BERLIN, Ira. The making of African America: the four great migrations. New York: Viking, 2010. ISBN 978-01-4311-879-4.

DODD, William. The Cotton Kingdom. New Haven: Yale University Press. 1919. ISBN 978-11-7530-919-8.

SCHNEIDER Dorothy. Slavery in America: From Colonial Times to the Civil War. New York: Checkmark Books. 2001. ISBN 978-08-1604-403-0.

WILLIAMS, Eric. Capitalism & slavery. The University of North Carolina Press. 1994. ISBN 978-08-0784-488-5.

Vedoucí práce:

PhDr. Michal Ulvr, Ph.D.

Katedra historie

Datum zadání práce:

18. června 2023

Předpokládaný termín odevzdání: 4. června 2024

L.S.

prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.
děkan

doc. PhDr. Milan Svoboda, Ph.D.
garant studijního programu

V Liberci dne 1. října 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Jsem si vědom toho, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Současně čestně prohlašuji, že text elektronické podoby práce vložený do IS/STAG se shoduje s textem tištěné podoby práce.

Beru na vědomí, že má bakalářská práce bude zveřejněna Technickou univerzitou v Liberci v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Jsem si vědom následků, které podle zákona o vysokých školách mohou vyplývat z porušení tohoto prohlášení.

Poděkování

Děkuji PhDr. Michalu Ulvrovi, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce, cenné rady a připomínky během konzultací. Dále děkuji své rodině, která mě v průběhu psaní práce vždy podporovala.

Anotace

Tato práce se zabývá analýzou vnitřního obchodu s otroky ve Spojených státech amerických od zákazu dovozu otroků do USA v roce 1808, až do počátku americké občanské války v roce 1861. Práce se zabývá příčinami a průběhem nárůstu obchodu s otroky ve vymezeném období. Konkrétní zaměření je zde kladeno na centra obchodu s otroky ve Spojených státech amerických a trasy mezi nimi.

Klíčová slova

Otroctví, obchod s otroky, obchodní trasy s otroky, USA, bavlna

Annotation

This thesis deals with the analysis of the internal slave trade in the United States of America from the prohibition of the importation of slaves to the USA in 1808, until the beginning of the American Civil War in 1861. The thesis deals with the causes and development of the increase in the slave trade in the defined time period. A specific focus here is on the centers of the slave trade in the United States and the routes connecting them.

Key words

Slavery, slave trade, slave trade routes, US, cotton

Obsah

Úvod.....	1
Kritika pramenů a literatury	2
1 Obchod s otroky na území dnešního USA do roku 1808.....	5
1.1 Zákon o zákazu dovozu otroků	9
2 Bavlníkový boom a rozmach obchodu s otroky	11
2.1 Eli Whitney a jeho vyzrňovačka bavlny.....	11
2.2 Dopad bavlnářského průmyslu na ekonomiku Spojených států.....	12
2.3 Dopady rozmachu pěstování bavlny na otroctví a obchod s otroky.....	13
3 Cena a hodnota otroků.....	17
3.1 Vývoj cen otroků.....	17
3.2 Hodnota otroků.....	19
4 Obchod s otroky ve Spojených státech mezi lety 1808–1861.....	21
4.1 Nákup a prodej otroků.....	21
4.2 Hlavní centra obchodu s otroky	23
4.2.1 Centra obchodu s otroky v exportních státech	23
4.2.2 Centra obchodu s otroky v importních státech.....	26
5 Hlavní trasy obchodu s otroky a jejich přeprava.....	33
5.1 Pozemní trasy a pěší přeprava otroků	34
5.2 Přeprava přes námořní trasy	37
5.3 Přeprava přes velké řeky	39
5.4 Přeprava přes čerstvou železniční síť	42
6 Mapa obchodu s otroky v letech 1808–1861	45
Závěr.....	48
Seznam použitých zdrojů	51
Literatura	51
Prameny.....	54

Odborná periodika.....	55
Webové zdroje.....	59
Seznam grafů.....	63
Seznam tabulek	63
Seznam obrazových příloh	63
Přílohy	64
Tabulky.....	64
Grafy.....	66
Obrazové přílohy	68

Úvod

Téma bakalářské práce jsem si vybral proto, neboť mi období 19. století Spojených států amerických, spojené s hospodářským rozkvětem, ale zároveň i s mnoha stinnými stránkami, přijde zajímavé. Dále mě motivovala všeobecná absence česky psané odborné literatury zabývající se otroctvím. Výjimkou je kniha *Otroctví v Novém světě od 15. do 19. století* od profesorky Markéty Křížové.¹ Primárním cílem práce je analýza vnitřního obchodu s otroky ve Spojených státech, a to od zákazu dovozu otroků do USA v roce 1808, až do počátku americké občanské války v roce 1861. Dále se snažím vymezit hlavní obchodní centra s otroky na jihu Spojených států amerických a hlavní trasy mezi těmito centry. Práce je tedy primárně zaměřena na obchod s otroky, a nikoliv na otroctví jako takové.

V úvodní kapitole je nastíněn vývoj obchodu s otroky od jeho počátků v britských, francouzských a španělských koloniích Severní Ameriky, až do roku 1808. Dále jsou v kapitole podrobněji popsány okolnosti vydání zákona o zákazu dovozu otroků do Spojených států amerických.

Druhá kapitola je zaměřena na dopad rozmachu pěstování bavlny ve Spojených státech jak na obchod s otroky, tak na ekonomiku Spojených států. V této části jsou rovněž rozebrány faktory, které přispěly k rozmachu bavlnářského průmyslu a nucené migraci otroků a jejich vliv na otrocký život a vývoj těchto migračních vln v rámci vymezeného období. S ekonomickým dopadem rozmachu pěstování bavlny na ekonomiku Spojených států souvisí i dopad samotného obchodu s otroky na americkou ekonomiku, jenž bude rozebrán v této kapitole.

Třetí kapitola se zabývá cenou a hodnotou otroků. Je zde popsán vývoj ceny otroků v závislosti na ceně bavlny, místě pořízení otroka, pohlaví či jiných specifikách daného otroka. Hodnotou otroků je zde myšlen jejich socioekonomický význam pro jejich majitele i celou jižanskou společnost.

Následující kapitola, *Obchod s otroky ve Spojených státech mezi lety 1808–1861*, je věnován nákupu a prodeji otroků, charakteru obchodu s otroky a vymezením center obchodu s otroky. Tato centra jsou v kapitole rozebrána v rámci jednotlivých států USA. Samotné státy

¹ KŘÍŽOVÁ, Markéta. *Otroctví v Novém světě od 15. do 19. století*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2013. ISBN 978-80-7422-236-8.

jsou pak roztrženy do států exportních, respektive importních v návaznosti na větší zastoupení exportu či importu otroků v daném státě.

Předposlední kapitola se věnuje vymezení hlavních tras obchodu s otroky. Je rozdělena do čtyř podkapitol podle způsobů přepravy otroků na přepravu pěší, říční, námořní a železniční. Dále je v kapitole nastíněno zacházení s otroky při těchto dlouhých přesunech, využití otroků na říčních parnících a jejich role při výstavbě železniční sítě.

Poslední kapitola se zabývá mapou obchodních tras s otroky, kterou jsem vytvořil jako praktický výstup bakalářské práce. Je zde vylíčen důvod k tvorbě mapy a postup při její tvorbě. Jsou zde mimo jiné odůvodněna rozhodnutí výběru specifických obchodních tras či obchodních center s otroky.

Kritika pramenů a literatury

Až v průběhu zpracovávání tématu jsem se seznámil s obtížností výběru správné literatury k tématu. Jak se ukázalo, tak mezi americkými historiky dodnes panují ohledně mnoha témat spojených s obchodem s otroky a otroctvím značné rozepře. Jednou z nejstarších knih, s nimiž jsem pracoval je kniha *Slave Trading in the Old South*² z roku 1931 od jednoho z prvních uznávaných historiků zabývajících se obchodem s otroky, Frederica Bancrofta.

Mnoho historiků na Bancrofta v dalších dekáдах buďto navazovalo, nebo ho naopak ve svých dílech kritizovalo. Ne však celou jeho práci, ale spíše její dílčí části. Příkladem je kniha *Time on the Cross*³ od Stanleyho Engermana a laureáta Nobelovy pamětní ceny za ekonomii, Roberta Fogela. Paradoxem je, že tato kniha rovněž obdržela Bancroftovu cenu, každoročně udílenou za nejlepší odborné práce zabývající se historií Spojených států amerických.⁴ Ani tato kniha, ve Spojených státech i za hranicemi velmi populární, však neunikla značné kritice. Podle některých autorů jen málo kriticky vyzdvihovala efektivitu

² BANCROFT, Frederic. *Slave trading in the Old South*. New York: Ungar, 1931. ISBN 978-08-0441-045-8.

³ ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William. *Time on the Cross: The Economics of American Slavery*. New York: W. W. Norton & Company, 1974. ISBN 978-03-9331-218-8.

⁴ Columbia University Libraries. *THE BANCROFT PRIZES: PREVIOUS AWARDS*. [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: https://library.columbia.edu/about/awards/bancroft/previous_awards.html.

jižanského hospodářství a relativizovala utrpení černošských otroků. Kritiku sklídila od mnoha historiků, například profesora Herberta George Gutmana⁵ nebo Petera Kolchina.⁶

Michael Tadman na konci 20. století napsal další důležitou knihu o tématu: *Speculators and Slaves: Masters, Traders, and Slaves in the Old South*.⁷ Je specifická tím, že se jedná oproti předchozím autorům o autora pocházejícího mimo Spojené státy americké. Jedná se o britského historika působícího na University of Liverpool.⁸ Nejnovější knihou, kterou jsem do větší míry využíval a také se skrz ni dostal k několika pramenům je kniha od Iry Berlina, *The making of African America: the four great migrations*⁹ z roku 2010. Tato kniha popisuje přesuny Afroameričanů, od transatlantického obchodu s otroky po imigrační vlny ve 20. století.

V posledních dvou kapitolách jsem více využil články z odborných periodik a studií, které se zaměřovaly na určitý region Spojených států amerických. Jelikož se musela prokázat souvislosti mezi jednotlivými trasami obchodu s otroky, bádání proběhlo i v literatuře přímo nezaměřené na obchod s otroky. Mezi takové knihy patří například *Map guide to American migration routes, 1735–1815*¹⁰ nebo *Railroads in the Old South*.¹¹

Jako užitečné a odborně zpracované, čistě internetové zdroje, se osvědčily weby jako *slavevoyages.org*,¹² zabývající se námořní přepravou otroků jak z Afriky do Ameriky, tak plavbami vnitroamerickými. Dále jsem ve výzkumné části práce využil web *Confederate Railroads*,¹³ kde je možné nalézt jména všech jižanských železnic, spolu s dobou výstavby a jejich umístění. Pro vyhledávání v odborných periodikách jsem využíval internetové servery,

⁵ GUTMAN, Herbert George. *Slavery and the Numbers Game: A Critique of Time on the Cross*. Champaign: University of Illinois Press, 2003. ISBN 978-02-5207-151-5.

⁶ KOLCHIN, Peter. More Time on the Cross? An Evaluation of Robert William Fogel's Without Consent or Contract. *The Journal of Southern History*. [online]. 1992, roč. 58, č. 3, s. 491–502. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2210165>.

⁷ TADMAN, Michael. *Speculators and Slaves: Masters, Traders, and Slaves in the Old South*. Madison: University of Wisconsin Press, 1989. ISBN: 978-02-9911-850-1.

⁸ University of Liverpool. Department of History. Dr. Michael Tadman. [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.liverpool.ac.uk/history/staff/michael-tadman/>.

⁹ BERLIN, Ira. *The making of African America: the four great migrations*. New York: Viking, 2010. ISBN 978-01-4311-879-4.

¹⁰ DOLLARHIDE, William. *Map guide to American migration routes, 1735-1815*. Madison: Heritage Quest, 1997. ISBN 978-18-7767-774-8.

¹¹ MARRS, Aaron W. *Railroads in the Old South*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2009. ISBN 978-08-0189-130-4.

¹² *SlaveVoyages: Trans-Atlantic Slave Trade – Database*. [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/voyage/database#visualization>.

¹³ *Confederated Railroads*. [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.csa-railroads.com/>.

především JSTOR,¹⁴ Sage Journals,¹⁵ Compass Library¹⁶ nebo ProQuest.¹⁷ Historické čtvrtletníky, které mají ve Spojených státech dlouhou tradici posloužily také jako spolehlivý zdroj informací. Opakovaně došlo k využití informací kupříkladu z *The Florida Historical Quarterly*, *The Georgia Historical Quarterly* nebo *Tennessee Historical Quarterly*. Dále jsem pro tvorbu bakalářské práce využíval server Internet Archive,¹⁸ z něhož se podařilo získat i velkou část odborné literatury.

¹⁴ JSTOR. [online]. [vid. 23. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/>.

¹⁵ Sage Journals. [online]. [vid. 23. 4. 2024]. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/>.

¹⁶ One Compass Many Direction. Compass Library. [online]. [vid. 23. 4. 2024]. Dostupné z: <https://compass.onlinelibrary.wiley.com/>.

¹⁷ ProQuest. [online]. [vid. 23. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.proquest.com/?accountid=17116>.

¹⁸ Internet Archive. [online]. [vid. 23. 4. 2024]. Dostupné z: <https://archive.org/>.

1 Obchod s otroky na území dnešního USA do roku 1808

Obchod s otroky se podobně jako samotná instituce otroctví stal páteří ekonomiky Spojených států amerických, a to zejména v období, na které se tato práce zaměřuje. Otroctví se na území Spojených států amerických a britských severoamerických koloniích vyvíjelo prakticky od počátků anglosaské kolonizace kvůli zneužití práce otroků původem převážně z afrického kontinentu.

První otroci se na území britských kolonií dostali nedlouho po založení první britské kolonie Jamestown ve Virginii v květnu roku 1607. Prvních 19 otroků se sem dostalo zhruba o 12 let později, kdy je zde vylodili nizozemští obchodníci, kteří dané otroky konfiskovali ze zajaté španělské loď. Osadníci je pravděpodobně najali jako smluvní služebníky (*indentured servants*). Ti obvykle pracovali zadarmo po dopředu stanovenou dobu. Jejich transformaci v klasické otroky bránil jejich křest. Španělé totiž měli v té době ve zvyku africké otroky křtít ještě před naloděním.¹⁹

V následujících stoletích, až do zákazu dovozu v roce 1808,²⁰ dovezli evropští obchodníci s otroky na území britských severoamerických kolonií a později Spojených států amerických zhruba 350 000–400 000 otroků z Afriky.²¹ Cesta vedla přes Atlantský oceán skrz *Middle Passage*, střední část „trojúhelníkového obchodu“. Jako trojúhelníkový obchod se označoval obchod se třemi hlavními trasami, jejichž vrcholy ležely v Západní Evropě, Západní Africe a na východním pobřeží amerického kontinentu. V rámci tohoto obchodu se levné zboží z Evropy směňovalo na africkém pobřeží za otroky, kteří se po přepravě na nový kontinent se ziskem prodali místním majitelům plantáží. Evropané pak mohli za vydělané peníze levně nakoupit zemědělské produkty jako cukr, tabák a indigo, k jejichž pěstování se využívali právě afričtí otroci. S vysokým ziskem pak zboží prodávali v Západní Evropě. Během *Middle Passage*, která trvala zpočátku nejméně 6 týdnů, ale obvykle mnohem déle,²² zemřelo kvůli špatnému zacházení a náročnosti plavby 10–20 %²³ převážených otroků.

¹⁹ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J. *An Eyewitness History of Slavery in America: From Colonial Times to the Civil War*. 1. vyd. New York: Checkmark Books, 2001. ISBN 978-08-1604-403-0, s. 51.

²⁰ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J, s. 39.

²¹ Například server [slavevoyages.com](https://www.slavevoyages.com), zabývající se plavbami s otroky odhaduje konkrétně 366 183 otroků přivezených na území britských kolonií, později Spojených států amerických. *Slave Voyages: Trans-Atlantic Slave Trade – Database*. [online]. [vid. 17. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/voyage/database#visualization>.

²² SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J, s. 28.

²³ Při prvních plavbách se otrocká úmrtnost na lodích pohybovala až kolem 50 %, ale postupně se snížila díky zvýšené rychlosti plavby a relativně lepší péči o otroky. Na počátku 18. století se otrocká úmrtnost na lodích

Nebezpečí tato plavba přinášela mnohá: ztroskotání, loupeživé nájezdy, sebevraždy a v přeplněném podpalubí snadno šířené nákazy. Nezřídka docházelo i ke vzpourám. Nejčastěji se tak dělo poblíž afrického pobřeží.²⁴ Daleko na moři by otroci bez znalosti navigace a mořeplavby neměli mnoho nadějí na úspěch. Než se pevnina vzdálila z dohledu, museli mít všichni otroci na palubě okovy, aby se nepokusili uniknout, později je svázali v podpalubí. Přes den, zejména za dobrého počasí, měli dovoleno vyjít na palubu, aby se mohli najíst a protáhnout. Ženy a děti se obchodníci příliš neobávali, a měly proto více svobody.²⁵

Než došlo v britských koloniích k masovému využití afrických otroků, zkoušely se i jiné alternativy, kupříkladu v podobě původních obyvatel Severní Ameriky. Ti se však podle kolonistů na tvrdou práci nehodili. Dále se k práci využívali již dříve zmínění „smluvní služebníci“. Většinou se jednalo o anglické přistěhovalce, kteří neměli dostatek peněz, aby si cestu na nový kontinent mohli dovolit, a tak podepsali před vyplutím smlouvu, v níž se zavázali pracovat po určitou dobu bez nároku na mzdu. Odhaduje se, že se jich během koloniálních dob do britských amerických kolonií takto přestěhovalo na čtvrt milionu.²⁶ I když se de iure nejednalo o otroctví, tak se k daným služebníkům „majitelé“ chovali čím dál více jako k majetku bez ohledu na to, že se jednalo o svobodné osoby. Hlavní rozdíl proti otrokům spočíval v tom, že služebníkům zůstala práva uvedená ve smlouvě, kterou podepsali. Občas se do tohoto stavu dostali lidé nedobrovolně, kupříkladu únosem. Takto si vydělávali únosci zejména v Londýně či Bristolu, kde unášeli buďto opilé muže nebo děti nalákané na sladkosti, které odnesli na loď a prodali je jako smluvní služebníky. Fenomén smluvního otroctví začal pomalu mizet z americké společnosti na přelomu 18./19. století.²⁷

Důvod, proč se přešlo od původních Američanů k africkým otrokům, zpočátku spočíval hlavně v ekonomickém pragmatismu, ne na rasových základech. Oproti původním Američanům měli Afričané větší sílu a menší vzpurnost. Evropané rovněž údajně nemohli pracovat dlouhé hodiny na prudkém slunci v klimatických podmínkách amerického jihu. Naopak afričtí otroci s tím neměli problém, a proto je kolonisté považovali za více způsobilé k této práci. Tuto teorii, často označovanou jako „klimatická teorie“, se podařilo vyvrátit již v koloniálních dobách, jelikož Evropané takto pracovali více než sto let na Barbadosu

pohybovala kolem 25–30 %, na konci 18. století se pohybovala okolo 10–15 % a od 20. let 19. století na úrovni 5–10 %. SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J, s. 36.

²⁴ Tamtéž, s. 34.

²⁵ Tamtéž, s. 31–33.

²⁶ WILLIAMS, Eric. *Capitalism & slavery*. Chapel Hill: The University of North Carolina Press, 1994. ISBN 978-08-0784-488-5, s. 10.

²⁷ Tamtéž, s. 9–19.

a rakousko-němečtí imigranti v Georgii²⁸ tvrdili, že jim práce na rýžových polích nikterak neubližuje. Jih dnešních Spojených států netrpěl ani za koloniálních dob většími vedry než jih Itálie či Španělska.²⁹

V britských koloniích 17. století se využívalo otrocké práce spíše výjimečně, avšak to se změnilo již na začátku 18. století, jelikož se potřeba pracovní síly rapidně zvětšovala. Vlády evropských států téměř ve všech koloniích podporovaly otroctví, a to včetně koloniích v Severní Americe. Například v nizozemských severoamerických koloniích se stalo africké otroctví běžným jevem již v polovině 17. století. Větší množství otroků v tomto regionu poté využívali Britové po dobytí Nového Nizozemska v roce 1664.³⁰ Po tomto roce začali kolonisté dovážet otroky také čistě pro prodej, a to s podporou královského majitele (*royal proprietor*) New Yorku,³¹ vévody z Yorku, který své bohatství z velké části investoval právě do otroctví, zaměřeného zejména na africké otroky.³²

V průběhu 17. a 18. století se v budoucích Spojených státech amerických vyprofilovaly dva hlavní regiony, kam se afričtí otroci dováželi. První větší dovoz otroků z Afriky do koloniální Británie mířil především do Chesapeacké zátoky, odkud otroci mířili především na plantáže³³ do okolních států Maryland a Virginie. Nárůst počtu kupovaných otroků v tomto regionu sledujeme již od konce 17. století³⁴ a na počátku 18. století už zde pocházela většina otroků z Afriky. Během 18. století se do oblasti Marylandu a Virginie dováželo průměrně 2 000 otroků ročně a již ve 40. letech 18. století tvořili afričtí otroci v určitých částech Chesapeaku až 40 % tamní populace.³⁵ V průběhu 18. století a zejména v jeho druhé polovině se dovoz otroků do britských kolonií soustředil do oblasti Jižní Karolíny a Georgie, kam se celkově dovezlo na prodej až dvakrát více otroků než do Chesapeacké zátoky.³⁶ Obchod s otroky směřující do oblasti Jižní Karolíny a Georgie neustále narůstal, a to až do zákazu dovozu otroků z roku 1808.³⁷

²⁸ Tito osadníci se nazývali jako „*the Salzburgers of Georgia*“. WILLIAMS, Eric, s. 20.

²⁹ Tamtéž, s. 20–23.

³⁰ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J., s. 52.

³¹ Do té doby mělo město název Nový Amsterdam/*Nieuw Amsterdam*.

³² SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J., s. 52–53.

³³ Jednalo se zejména o tabákové plantáže. BERLIN, Ira, s. 68.

³⁴ Za posledních 5 let 17. století se do Chesapeaku přivezlo více otroků než za 20 předchozích let. Tamtéž, s. 68.

³⁵ Tamtéž, s. 69.

³⁶ Odhaduje se, že by se mohlo jednat až od 250 000 afrických otroků. Tamtéž, s. 70.

³⁷ Tamtéž, s. 70.

Kromě otroctví a obchodu s otroky v britských koloniích Severní Ameriky je také nutné adresovat otroctví v koloniích Španělska³⁸ a Francie. Kromě Kanady se z těchto kolonií následně staly členské státy Spojených států amerických, o kterých bude v práci dále referováno. Konkrétně se jednalo o Louisianu, Arkansas, Floridu a Texas. Louisiana, jejíž součástí se stal i později vzniklý Arkansas, patřila nejdříve Francii. Po sedmileté válce přešla pod správu Španělska, a to do roku 1800, kdy došlo k dohodě Napoleona Bonaparte se Španělskem, avšak v roce 1803 Spojené státy Louisianu odkoupily.³⁹ Právní zakotvení otroctví ve francouzských severoamerických koloniích nastalo roku 1685 po vydání Černého zákoníku.⁴⁰ Kromě afrických otroků zde zotročovali také původní obyvatelé Ameriky. Francouzští kolonisté v této praktice pokračovali i po výslovném zákazu Ludvíka XIV. Ten v roce 1689 uvedl, že povoluje pouze používání afrických otroků, nikoliv zotročených domorodců.⁴¹ Ani španělští kolonisté nedokázali francouzské kolonisty přesvědčit, aby se zotročováním místních přestali. I po několika pokusech španělského guvernéra Alejandra O'Reillyho se s původními Američany nadále obchodovalo a jejich zotročování rovněž nepřestalo.⁴² Podobná situace panovala i na Floridě. Zde se také k práci využívali otroci, a to jak afričtí, tak domorodí.⁴³

³⁸ Reáliemi španělského zacházení s otroky a obchodu s otroky ve španělských koloniích se ve větší míře zabývají podkapitoly o obchodu s otroky v Texasu a na Floridě.

³⁹ Je nutné dodat, že než dohoda vstoupila formálně v platnost, Napoleon měl již prodej se Spojenými státy dohodnutý. Oficiálně tak Louisiana Francii patřila zhruba měsíc na konci roku 1803. MARTIN, François-Xavier. *The History of Louisiana From the Earliest Period*. New Orleans: Lyman and Beardslee, 1829, s. 190.

⁴⁰ Černý zákoník se rovněž označuje jako *Code Noir*. Zde se nacházel popis často velmi krutých trestů, například za pokus o útěk otroka nebo otázky ohledně statusu dítěte narozeného svobodnému člověku s otrokem. ALLAIN, Mathé. Slave Policies in French Louisiana. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 1980, roč. 21, č. 2, s. 127–137. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/4231982>.

⁴¹ RUSHFORTH, Brett. The Origins of Indian Slavery in New France. *The William and Mary Quarterly*. [online]. 2003, roč. 60, č. 4, s. 777–808. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/3491699>.

⁴² WEBRE, Stephen. The Problem of Indian Slavery in Spanish Louisiana, 1769–1803. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 1984, roč. 25, č. 2, s. 117–135. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/4232338>.

⁴³ WILLIAMS, Edwin L. Jr., Negro Slavery in Florida. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1949, roč. 28, č. 2, s. 93–110. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30138779>.

1.1 Zákon o zákazu dovozu otroků

Tato práce je ohraničena rokem 1808, jelikož právě 1. ledna vstoupil v platnost „*Zákon o zákazu dovozu otroků do jakéhokoli přístavu nebo místa v jurisdikci Spojených států od prvního lednového dne roku tisíc osm set osm.*“⁴⁴ V zákonu stojí, že právě od 1. ledna 1808 se žádná osoba „jiné barvy pleti“⁴⁵ nesmí převézt do Spojených států amerických s úmyslem držet ji nebo prodat jako otroka, nebo zadržovat ji jako pracovní sílu. Součástí zákona je celkem 10 oddílů, kde se dozvíme výměry pokut za jednotlivé prohřešky proti zákonu, a to v rozmezí 800 dolarů až 20 000 dolarů, nejméně v oddílu č. 6, kdy je sankcionován kupec otroka, u něhož předem věděl, že se jedná o otroka importovaného z území nepodléhající jurisdikci Spojených států amerických.⁴⁶

Důvod tak pozdního zákazu dovozu otroků nalezneme v době konání Filadelfského ústavního konventu v květnu 1787, kdy jeho účastníci rozhodli, že nová ústava Spojených států zakazuje kongresu postavit mezinárodní obchod s otroky mimo zákon po dobu minimálně 20 let, a to i přes to, že mezi „otci zakladateli“ se nacházelo jen málo lidí, kteří by obchod s otroky obhajovali jako nezbytnost.⁴⁷ Během následujících 20 let se na území Spojených států převezlo více otroků než za jakýchkoliv jiných 20 let v minulosti.⁴⁸ Například když se obchodníci s otroky v Charlestonu na počátku 19. století dozvěděli, že zákon do pár let pravděpodobně vstoupí v platnost, ve spěchu dovezli jen mezi lety 1804–1808 do tamních přístavů na 40 000 afrických otroků.⁴⁹ Právě na příkladu Charlestonu lze nejlépe pozorovat zvýšený počet importovaných otroků na počátku 19. století oproti dobám minulým.⁵⁰

O obsahu zákona se v kongresu Spojených států začalo jednat již od prosince 1805, kdy návrh zákona o zákazu dovozu otroků po roce 1808 oznámil vermontský senátor Stephen

⁴⁴ „An Act to prohibit the importation of slaves into any port or place within the jurisdiction of the United States, from and after the first day of January, in the year of our Lord, One Thousand Eight Hundred and Eight.“ Library of Congress. [online]. 2. 3. 1810. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z:

<https://www.loc.gov/resource/rbpe.22800200/?locId=bloglaw>.

⁴⁵ V angličtině označováno jako: „person of color“, čímž je myšlena osoba jiné barvy pleti než bílé. Cambridge Dictionary. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/person-of-colour>.

⁴⁶ The Public Statutes at Large of the United States of America [online]. 1845, č. 2, s. 426–430 [vid. 18. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.loc.gov/item/lsl-v2/>.

⁴⁷ KOLCHIN, Peter. *American slavery 1619–1877*. New York: Hill and Wang, 1993. ISBN 978-08-0902-568-8, s. 79–80.

⁴⁸ Pouze mezi lety 1800–1808 zaplnilo americké přístavy až 77 000 otroků. HACKER, David J. *From '20. and odd' to 10 million: The growth of the slave population in the United States* [online]. [vid. 18. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7716878/>.

⁴⁹ BANCROFT, Frederic, s. 4.

⁵⁰ Viz Graf 1.

R. Bradley. Pár dní po odhlasování proběhlo i první čtení, ale poté senát další projednávání zákona odložil na prosinec příštího roku. Ke schválení došlo až na začátku roku 1807 a 2. března zákon podepsal prezident Jefferson.⁵¹ V průběhu dalších let, zejména mezi lety 1817–1820 prošel zákon úpravami, přičemž po legislativních změnách v roce 1819 dostal prezident v tomto ohledu více pravomocí, jako například používání ozbrojených sil pro vymáhání dodržování zákona či nařízení navrácení pašovaných otroků zpět do Afriky. Pouze několik málo odvážlivců provozovalo nelegální obchod s otroky. Ti ve značné míře pašovali otroky do Spojených států, obvykle do New Orleans, zejména mezi lety 1808–1820.⁵²

Velká otázka, která trápí historiky již od přelomu 19. a 20. století, je odhadnutí počtu pašovaných otroků od roku 1808 až do konce otroctví, tedy do jak velké míry pašeráci zákon obcházeli. Některé dobové odhady počítaly dokonce až se zhruba 15 000 pašovanými otroky ročně.⁵³ Některí historici později odhadovali, že do konce otroctví pašeráci do Spojených států dostali na milion a půl otroků. S tím však ani v nejmenším nekorespondují údaje z cenzů. Podle novějších odhadů je pravděpodobnější, že číslo bližší realitě se pohybovalo okolo tisíce propašovaných otroků za rok, což v období vymezeném touto prací činí zhruba 53 000 otroků.⁵⁴ Starší odhady se často opíraly o nezvykle vysoký nárůst americké otrocké populace v první polovině 19. století. Při podobných odhadech je ale důležité mít na paměti velkou roli, kterou hrál v nárůstu počtu otroků ve Spojených státech přirozený přírůstek, který se již od konce 18. století u amerických otroků pohyboval okolo 30 % nárůstu každých 10 let.⁵⁵ I přestože není pravděpodobné, že by pašování otroků po roce 1808 významněji ovlivňovalo počet afrických či afroamerických otroků,⁵⁶ tak jejich počty nadále rychle stoupaly. To hrálo do karet obchodníkům s otroky, kteří mohli těžit z velkého rozmachu obchodu s otroky v následujících dekádách.

⁵¹ DU BOIS, William Edward Burghardt. *The Suppression of the African Slave-trade to the United States of America, 1638-1870*. New York: Longmans, Green and Company, 1904. ISBN 978-07-2227-284-8, s. 105–107.

⁵² HEAD, David. Slave Smuggling by Foreign Privateers: The Illegal Slave Trade and the Geopolitics of the Early Republic. *Journal of the Early Republic*. [online]. 2013, roč. 33, č. 3, s. 433–462. [vid. 12. 9. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/24487048>.

⁵³ DU BOIS, s. 124.

⁵⁴ CURTIN, D. Phillip. *The Atlantic Slave Trade: A Census*. Madison: University of Wisconsin Press, 1969. ISBN 978-02-9905-400-7, s. 75.

⁵⁵ Do 60. let 19. století se 10letý nárůst otrocké populace USA pohyboval mezi 23–30 %. HACKER, David J. *From '20. and odd' to 10 million: The growth of the slave population in the United States* [online]. [vid. 12. 9. 2023]. Dostupné z: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7716878/>.

⁵⁶ Africkým otrokem je zde myšlen otrok narozen v Africe. Afroamerickým otrokem je myšlen otrok narozený na půdě Spojených států s africkými předky.

2 Bavlníkový boom a rozmach obchodu s otroky

Pokud bychom chtěli ukázat na konkrétní komoditu, která nejvíce ovlivnila obchod s otroky ve Spojených státech amerických 19. století a jejich migraci, jednalo se jistě o bavlník. Mezi hlavní zemědělské produkty pěstované ve Spojených státech (respektive britských koloniích) do 19. století patřil cukr, rýže a tabák. Bavlníkům se dařilo zejména na východním pobřeží na území dnešní Jižní Karolíny a Georgie.⁵⁷ Jednalo se však o dlouhovláknou bavlnu,⁵⁸ která se jednoduše vyzrňovala, ale dala se pěstovat pouze na pobřeží.⁵⁹ Mnohem složitější vyzrňování s sebou přinášel krátkovlákný bavlník chlupatý (*Gossypium hirsutum*)⁶⁰ přezdívaný také jako horská bavlna.⁶¹ Kvůli své vysoké odolnosti se dal pěstovat i v americkém vnitrozemí, ale časově i fyzicky náročné vyzrňování však způsobilo, že se pěstování tohoto druhu moc nevyplácelo.⁶²

2.1 Eli Whitney a jeho vyzrňovačka bavlny

Před začátkem devadesátých let 18. století dokázal i zručný pracovník vyzrňováním horské bavlny připravit pro továrnu jen okolo 400 liber⁶³ zpracované bavlny ročně.⁶⁴ V Evropě však rostla díky průmyslové revoluci poptávka po bavlně a majitelé plantáží, zejména ti jižanští, se snažili najít způsob, jak bavlnu rychleji zpracovávat a začít na ní skrz export do Evropy vydělávat. Právě Eli Whitney, narozený 8. prosince 1765 ve Westborough v Massachusetts, svým vynálezem umožnil rychlejší zpracování bavlny. Během revoluce se začal zdokonalovat v manuální práci a ve 14 letech přišel za otcem s tím, že by rád navštěvoval Yaelovu univerzitu, kde by studoval „*useful arts*“, tedy praktické obory. Na studium na prestižní univerzitě však potřeboval peníze, a tak začal provozovat vlastní kovárnu, kde vyráběl nebo opravoval nářadí jako rýče, sekery nebo pluhy, z čehož potřebné peníze získal. Ve 21 letech splnil vstupní test na Yale a mohl tak na univerzitu nastoupit. Pro neustálý nedostatek financí si ovšem nejdřív

⁵⁷ CIMENT, James. *Atlas of African-American History*. New York: Media Projects, 2007. ISBN 978-08-1606-713-8.

⁵⁸ Tzv. „*sea island cotton*.“

⁵⁹ CIMENT, James, s. 51.

⁶⁰ Biolib. *bavlník chlupatý*. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.biolib.cz/cz/taxon/id61253/>.

⁶¹ Tzv. „*upland cotton*.“

⁶² CIMENT, James, s. 51.

⁶³ Zhruba 181 kg. *Convert units*. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.convertunits.com/from/400+pounds/to/kg>.

⁶⁴ FREDERIC, Bancroft, s. 9.

musel vydělat jako učitel na škole v sousedním městě. Až ve 23 letech se mu sen splnil a na univerzitu nastoupil a studoval na ní 4 roky.⁶⁵

Po ukončení studia mu prezident Yaelovy univerzity řekl o pozici učitele v Jižní Karolině, kde by mohl vystudovaný obor vyučovat. Cestu z Nové Anglie podstoupil s dalším čerstvým absolventem univerzity, Phineasem Millerem. Millerova snoubenka, Catherine Greene vlastnila v Mulberry Grove v Georgii plantáž. Whitney měl na plantáži zůstat jen pár dní, ale když si vyslechl a na vlastní oči viděl obtíže s vyžrňováním bavlny, rozhodl se na plantáži zůstat a pokusit se o sestrojení funkčního modelu vyžrňovačky. Práce na vynálezu mu zabrala zhruba tři čtvrtě roku a v březnu 1794 získal patent podepsaný prezidentem Washingtonem.⁶⁶ Vyžrňovačka bavlny od Eli Whitneyho, která se zanedlouho rozšířila po většině plantážích Spojených států umožnila zbavovat bavlnu zrn až padesátkrát rychleji než dříve a pěstování bavlny se tak rázem stalo ekonomicky zajímavějším.⁶⁷

2.2 Dopad bavlnářského průmyslu na ekonomiku Spojených států

Roční výnos bavlny činil před vynálezem Whitneyho vyžrňovačky v roce 1792 jen zhruba 1 400 kilogramů.⁶⁸ Třicet let po udělení patentu vynálezu, v roce 1824, činil roční výnos 102 tun⁶⁹ bavlny ročně, tím pádem se jednalo o zhruba sedmdesátinásobné navýšení. V roce 1840 se ročně vyprodukovalo více než 306 tun,⁷⁰ přičemž se v této době bavlna pěstovala na celém západě Tennessee, většině zemědělské části Floridy, většině nejlepší půdy v Alabamě, Mississippi a započala i expanze do Texasu.⁷¹ V roce 1861 se roční výnos bavlny rovnal zhruba 4 860 000 balíkům, tedy bezmála milionu tun.⁷²

Již před rozmachem pěstování bavlny ve Spojených státech se jih zaměřil primárně na export, ať už se jednalo o cukr nebo tabák. Rozmach bavlnářského průmyslu však způsobil, že prakticky všechna produkce států v hlubokém jihu, kde se primárně pěstování bavlníků koncentrovalo, šla na export. Například v roce 1850 z celkového exportu Spojených států, který v té době činil 203 milionů dolarů, tvořily výnosy z exportu bavlny zhruba polovinu celkového

⁶⁵ ROBINSON, Nancy. *The cotton gin*. New York: Franklin Watts, 2006. ISBN 978-05-3112-406-2, s. 20–24.

⁶⁶ Tamtéž, s. 25–30.

⁶⁷ FREDERIC, Bancroft, s. 10.

⁶⁸ MITCHELL, Brian. *International Historical Statistics: The Americas 1750–1988*. Londýn: Palgrave Macmillan UK, 1993. ISBN 978-13-4913-073-3, s. 205.

⁶⁹ Tamtéž.

⁷⁰ Viz Graf 2.

⁷¹ FREDERIC, Bancroft, s. 11.

⁷² Tamtéž.

zisku z exportu, konkrétně 102 milionů dolarů.⁷³ Přestože většina exportu Spojených států pocházela od „bavlníkových států“, tak pouze čtvrtina importu do USA přistála v jižanských přístavech, například Charleston exportoval zboží za zhruba 10 milionů dolarů ročně, přičemž se tento objem peněz rovnal pětinasobku importu.⁷⁴

2.3 Dopady rozmachu pěstování bavlny na otroctví a obchod s otroky

Rozmach bavlnářského průmyslu a pěstování bavlny ve Spojených státech způsobil nejednu změnu nejen v ekonomickém směřování země, ale v otroctví samotném. Jednalo se jednak o přesouvání otroků do oblastí zaměřených na pěstování bavlníků, jednak o vyšší potřebu otroků ze strany majitelů plantáží ve Spojených státech. To vše nepochybně akcelerovalo i „chov“ otroků jako investičního zboží.

Většina prodeje otroků i jejich práce se v 19. století soustředila do oblasti bavlníkového pásu.⁷⁵ Jednalo se o oblast Spojených států, která se zaměřovala primárně na produkci bavlny. Sahala od Jižní Karolíny až po San Antonio v Texasu, přičemž vzdušná vzdálenost mezi hlavním městem Jižní Karolíny – Charlestonem a San Antoniem se rovná bezmála čtyřnásobné šířce České republiky⁷⁶ a rozloha území, kde Američané pěstovali bavlnu měla ke konci otroctví zhruba 400 000 km². Oblast bavlníkového pásu měla solidní závlahu a zavodnění kvůli několika velkým a tisícům malých řek a úhrny dešťů dvakrát tak vyššími než například v Illinois nebo New Yorku.⁷⁷ Bavlníkové plantáže se rovněž v rámci pásu vyznačovaly nerovnoměrnou hustotou. Ve 40. a 50. letech 19. století se hustota plantáží výrazně zvýšila zejména ve střední Alabamě a na hranicích Mississippi a Louisiany podél toku řeky Mississippi.⁷⁸ Nejvyšší hustota otroků na americkém jihu se nacházela v oblasti prolínající se s bavlníkovým pásem a vstoupila ve známost jako „černý pás“, který se nacházel v nejúrodnějších částech Alabamy a Mississippi.⁷⁹ Počet otroků v daném státě USA se v 19. století téměř úměrně rovnal produkci bavlny, což je zřejmé právě u Mississippi, kde se v roce 1830 nacházelo zhruba 65 tisíc otroků

⁷³ Výtěžek z exportu cukru v roce 1850 činil 14,8 milionů dolarů, export rýže zase 2,6 milionu dolarů; DODD, William E. *The Cotton Kingdom: A Chronicle Of The Old South*. New Haven: Yale University Press, 1919. ISBN 978-11-6806-252-9, s. 10.

⁷⁴ Tamtéž, s. 10–11.

⁷⁵ V angličtině známo jako „*The cotton belt*“, ale oblast se často nazývala jako „*The cotton kingdom*.“

⁷⁶ Vzdálenost mezi Charlestonem a San Antoniem se rovná 1 800 km, nejdelší část České republiky je dlouhá 452 km. DODD, William E, s. 1.

⁷⁷ Tamtéž, s. 2.

⁷⁸ NIEMI, Albert W. *U.S. economic history*. Lanham, MD: University Press of America, 1987. ISBN 978-08-1916-335-6, s. 103.

⁷⁹ V angličtině známo jako „*The black belt*“. CLELAND, Herdman F. *The Black Belt of Alabama*. *Geographical Review* [online]. 1920, roč. 10, č. 6, s. 375–387. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/207532>.

a o 30 let později již zhruba 436 tisíc. Jedná se tedy o 6,6násobný nárůst.⁸⁰ V roce 1830 produkovaly plantáže v Mississippi zhruba 70 milionů liber bavlny a v roce 1860 zhruba 535 milionů liber. Jedná se tak o podobný nárůst jako u počtu otroků ve státě, zhruba 7,6násobek.⁸¹ Obecně tento jev podobné míry navyšování produkce bavlny a počtu otroků lze sledovat ve Spojených státech jako celku, a to zejména od 50. let 19. století.⁸²

Populace afrických, respektive afroamerických otroků se v rámci nárůstu jejich potřeby pro pěstování bavlny několikanásobně zvýšila. Na začátku 19. století žilo ve Spojených státech zhruba 890 000 otroků, přičemž jejich počet se do roku 1860 zvýšil na zhruba 3 950 000.⁸³

Mezi nejvýznamnější následky bavlníkového boomu patřila nucená migrace otroků, zejména z oblasti „Upper South“⁸⁴ do oblasti hlubokého jihu, zejména mezi lety 1810–1860.⁸⁵ V americké literatuře je nazývána jako „Second Middle Passage“. Jak název napovídá, s Middle Passage, která je již v práci zmíněna, ji pojí několik podobností. Například velký počet přemístěných otroků, dlouho trvající cesty a ztráta domovů i rodiny. V rámci této půl století probíhající migrace se přesunulo na vzdálenosti vyšších stovek či nižších tisíců kilometrů na milion otroků. Období od začátku 19. století do občanské války tak pro americké otroky definovaly dlouhé přesuny.⁸⁶ Nejčastěji přesuny probíhaly od východního pobřeží Spojených států směrem na jihozápad do Alabamy nebo Mississippi a přes řeku Mississippi do Louisiany a později Arkansasu či Texasu.⁸⁷

Tato migrace se pojila s masivním obchodem s otroky. Na celém jihu Spojených států amerických se tak stal obchod s otroky prosperujícím do takové míry, že ekonomickými výnosy soupeřil i s transatlantickým obchodem s otroky. Změnu zažila také infrastruktura měst na jihu

⁸⁰ DATTEL, Eugene R. *Cotton in a Global Economy: Mississippi (1800-1860)* [online]. [vid. 23. 8. 2023].

Dostupné z: <https://www.mshistorynow.mdah.ms.gov/issue/cotton-in-a-global-economy-mississippi-1800-1860>.

⁸¹ Tamtéž.

⁸² CIMENT, James, s. 52.

⁸³ 1870 Census: Vol. I. *The statistics of the population of the United States*. [online]. 1871. [vid. 23. 8. 2023].

Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1870/population/1870a-04.pdf>.

⁸⁴ Oblastí „Upper South“ se myslí státy Severní Karolína, Virginie, Kentucky, Tennessee. JORDAN, Terry J. *The Imprint of the Upper and Lower South on Mid-Nineteenth-Century Texas*. *Annals of the Association of American Geographers* [online]. 1967, roč. 57, č. 4, s. 667–690. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2561766>.

⁸⁵ Kromě označení hluboký jih se používají i výrazy dolní jih či nový jih. V angličtině nazýváno jako „Deep South“ či „Lower South“ a jsou tím myšleny státy Jižní Karolína, Alabama, Mississippi, Georgia, Louisiana, Florida, Texas; Tamtéž.

⁸⁶ BERLIN, Ira, s. 99.

⁸⁷ Tamtéž, s. 102.

Spojených států. Jen v několika málo jižanských městech se nenacházel aukční blok.⁸⁸ Nejčastěji se nacházel u soudního domu nebo hospody s nejvyšší návštěvností ve městě.⁸⁹

Přesuny otroků na bavlníkové jižanské plantáže měli různorodý vývoj v průběhu vymezeného období. Odhaduje se, že během druhé dekády 19. století obchodníci s otroky přesunuli na jihu a západ zhruba 120 000 otroků⁹⁰, přičemž mezi největší příjemce řadíme Georgii, Tennessee, Alabamu a Louisianu. Ve dvacátých letech obchod s otroky na jihu mírně poklesl, ale ve třicátých letech se počet otroků přesunutých na jih výrazně zvýšil, přičemž se odhaduje, že zhruba 300 000 afroamerických mužů, žen a dětí se muselo přesunout na jih, nejčastěji z Marylandu a Virginie do Jižní Karolíny a Georgie, odkud mohli zase putovat do Alabamy a Mississippi. Obchod s otroky poněkud upadal během hospodářské krize v roce 1837.⁹¹ Ta zasáhla produkci bavlny i cukru a pro obchodníky a negativně ovlivnila i jejich obchod. Jakmile se ceny bavlny a cukru znovu stabilizovaly, stabilizovala se i poptávka po otrocích a obchod s otroky ve 40. a 50. letech 19. století opět nabral na síle.⁹²

V novém prostředí „hlubokého jihu“ měli otroci ze začátku problém s adaptací. První generace otroků přivezených z tabákových a cukrových plantáží na bavlníkové se kvůli změně prostředí potýkala s nárůstem úmrtnosti a nižší porodností. Zejména v prvních letech bavlníkového boomu se otrokáři chovali velmi krutě. Například nutili otroky pracovat bez přestávky, často s bičí v ruce.⁹³ Činili tak kvůli maximalizaci zisků, ale také potřebovali, aby se otroci co nejrychleji naučili zacházet s plodinou, s jejímž pěstováním neměli velké zkušenosti.⁹⁴

Dalším fenoménem, který se rozšířil v první polovině 19. století ve Spojených státech se stal chov, respektive množení otroků.⁹⁵ Již ve druhé polovině 18. století došlo majitelům otroků, že mohou skrze jejich chov získat nové otroky jednodušeji než skrz jejich nákup na aukcích. Navíc se hodilo, že děti otroků narozené na americké půdě již netrpěly šokem z nového prostředí a dlouhou cestou z Afriky do Ameriky. Touha vlastnit otroky narozené

⁸⁸ Aukční bloky sloužily kromě prodeje otroků i například k prodeji nemovitostí, půdy, hospodářských zvířat či cenných papírů. PATRICK, Andrew. *Cheapside Slave Auction Block*. [online]. [vid. 18. 11. 2023]. Dostupné z: <https://explorekyhistory.ky.gov/items/show/171>.

⁸⁹ BERLIN, Ira, s. 103.

⁹⁰ Tamtéž, s. 103.

⁹¹ Ve Spojených státech v té době známá jako „The Panic of 1837.“

⁹² BERLIN, Ira, s. 103–104.

⁹³ UNGER, Irwin. *The slavery experience in the United States*. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1970. ISBN 978-00-3084-748-6, s. 144.

⁹⁴ BERLIN, Ira, s. 105–106.

⁹⁵ V otrokářské době se pro daný fenomén používaly výrazy jako „slave-rearing“, „slave-breeding“ či „slave-planting“. BANCROFT, Frederic, s. 67.

vlastními otrokyněmi také zvýšila poptávku po ženských otrokyních, ta stoupala již od konce 18. století. Fenomén závislosti na přirozeném přírůstku dodávek otroků se mimo severoamerické kolonie a později i pro Spojené státy americké nevyskytoval.⁹⁶ Zejména pak v průběhu 19. století i díky chovu a množení otroků Jižané samotné nákupy otroků vnímali jako výhodné investice, obzvláště pak kvůli rostoucí ceně otroků a možnosti „přirozeného množení majetku“. Majitelům otroků se z finančního hlediska takto vyplatilo přemýšlet i přesto, že otrocká matka nemohla v době pokročilého těhotenství 1 až 2 měsíce pracovat a dítě si na sebe nemohlo až do zhruba 8 až 10 let života vlastní prací vydělávat.⁹⁷ Přesto se však výchova vlastních otroků finančně vyplatila, jelikož výchova otrockého dítěte stála majitele pouze zhruba 30 dolarů ročně.⁹⁸

Fenomén množení otroků je zároveň některými historiky výrazně zpochybňován. Minimálně v té podobě, že se nejednalo o tak rozšířený jev, jak o tom psal například Bancroft.⁹⁹ Mezi nejznámější kritiky existence či významu tohoto fenoménu patří dvojice Engerman a Fogel, kteří ve své knize ze 70. let „Time on the Cross“ nazvali množení otroků jako mýtus.¹⁰⁰ Argumentovali zejména studií z několika plantáží v Marylandu, na nichž podle autorů k žádnému prokazatelnému množení nedocházelo.¹⁰¹ Tento úsudek však již o rok později vyvrátil George Gutman. Podle něho se jednalo o velmi malý vzorek na to, aby měl jakoukoliv vypovídající hodnotu.¹⁰² Dodnes tedy není stoprocentně jasné, do jaké míry a jestli vůbec, množení otroků na jižanských farmách probíhalo.

⁹⁶ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J, s. 53–54.

⁹⁷ BANCROFT, Frederic, s. 78.

⁹⁸ Tamtéž, s. 77–78.

⁹⁹ Tamtéž, s. 67–88.

¹⁰⁰ ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 78.

¹⁰¹ Tamtéž, s. 54.

¹⁰² GUTMAN, Herbert George, s. 131.

3 Cena a hodnota otroků

3.1 Vývoj cen otroků

Je pravdou, že se průměrná cena za jednoho otroka mezi lety 1808–1861 zdvojnásobila až ztrojnásobila, avšak je nutno podotknout, že silně oscilovala i mezi těmito lety.¹⁰³ Například po skončení britsko-americké války (1812–1815) se cena otroků v následujících čtyřech letech zvýšila zhruba o 50 %.¹⁰⁴ Další strmý nárůst cen otroků nastal ve třicátých letech 19. století a vázal se především na zvyšující se cenu pudy a bavlny. Tento nárůst však zastavila hospodářská krize v roce 1837. Po téměř desetiletém poklesu cen otroků začaly ceny znovu mírně růst ve čtyřicátých letech 19. století, a to zejména kvůli zvýšené produktivitě pěstování bavlny spojené s vysokou celosvětovou poptávkou po bavlně.¹⁰⁵ Nárůst cen otroků pokračoval až do začátku občanské války.

Místo pořízení otroka ovlivňovalo jeho cenu jako jeden z hlavních faktorů. Zatímco v otrokářských státech na východním pobřeží Spojených států stál otrok v roce 1850 zhruba 700 dolarů, tak na jihozápadě, například v New Orleans, stál stejný otrok 1 100 dolarů, což je o zhruba 60 % vyšší cena. Tento rozdíl v cenách je způsobený vyšší poptávkou po otrocích na jihozápadě Spojených států.¹⁰⁶ Rozdíl mezi cenami se nevyskytoval pouze na interregionální úrovni, ale i na té lokální. Jelikož neexistovala žádná centrálně daná hodnota otroků, tak měl každý otrok hodnotu jinou. Nákupy otroků, dokonce i ve stejném městě se mohou lišit u jednotlivých případů o 50, 100 i více dolarů. Prodaní otroci se však nemuseli výrazněji odlišovat.¹⁰⁷

Pohlaví také výrazně ovlivňovalo cenu otroka. Ač spočívala výhoda otrokyň ve schopnosti rodit otroky další, měly stále nižší cenu mužští otroci. Kolem roku 1850 představovala cena otrokyň ve věku kolem 25 let pouhé tři čtvrtiny ceny mužského otroka stejného věku.¹⁰⁸ Výjimku mezi běžnými otrokyněmi však tvořily mulatky. Ty měly podobnou

¹⁰³ Viz Graf 3.

¹⁰⁴ WILLIAMSON, Samuel H, CAIN, Louis P. *Measuring Slavery in 2020 Dollars*. MeasuringWorth. [online]. [vid. 12. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.measuringworth.com/slavery.php>.

¹⁰⁵ Tamtéž.

¹⁰⁶ EVANS, Robert. *Aspects of Labor Economics*. Princeton: Princeton University Press, 1962. ISBN: 0-87014-305-0, s. 199.

¹⁰⁷ IREDELL, James. *Reports of Cases in Equity Argued and Determined in the Supreme Court of North Carolina*. Raleigh: Turner and Hughes, 1843, s. 99.

¹⁰⁸ Cena mužského otroka: 800 dolarů; cena ženské otrokyně: 600 dolarů. ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 76.

cenu jako mužští otroci. Naprostá většina mulatek skončila na trhu s otroky jako prostitutky,¹⁰⁹ kvůli čemuž měly mnohem vyšší cenu.¹¹⁰ Pro jejich časté povolání se mulatky často souhrnně označovali jako „*fancy girls*“.¹¹¹ Zároveň se to netýkalo několika málo otroků. Ve Spojených státech se v roce 1850 nacházelo na čtvrt milionu mulatských otroků¹¹² a jelikož se v této době podíl otrockých mužů a žen výrazněji nelišil,¹¹³ dá se odhadovat, že se v roce 1850 ve Spojených státech nacházelo více jak 100 000 mulatských otrokyň.

Řemeslní otroci¹¹⁴ patřili mezi specifickou skupinou otroků, jejichž cena se značně lišila od ceny průměrné. V roce 1860, kdy se cena za mužského otroka v Severní Karolině pohybovala kolem 1 600 dolarů, stál takový otrok-řemeslník až třikrát tolik.¹¹⁵ Takový typ otroků se pochopitelně koncentroval spíše ve velkých městech, zejména ve státech na východním pobřeží. Například v Charlestonu v padesátých letech tvořili řemeslníci 27 % všech dospělých otroků.¹¹⁶ Mezi takové otroky patřili zejména truhláři, zedníci, ševci, krejčí, šperkaři či kováři.¹¹⁷ Výjimečně se mezi takovými otroky-řemeslníky objevili i tací, kteří pracovali ve strojírenství nebo architektuře.¹¹⁸

Naopak skupinu otroků, za něž se platilo méně tvořili fyzicky indisponovaní otroci nebo otroci s problémovou minulostí. Co se týče fyzicky indisponovaných otroků, tak ti měli průměrně o 30 až 60 % nižší cenu, v závislosti na typu jejich indispozice.¹¹⁹ Další skupiny otroků s nižší cenou tvořili „problémoví“ otroci. Pokud se jednalo o otroka, který v minulosti utekl majiteli, snížila se jeho cena o více než polovinu, podobná „sleva“ platila i u otroků, kteří měli problém s alkoholem.¹²⁰ Rovněž se platilo méně za otroky prodávané ve skupinách.

¹⁰⁹ V padesátých letech 19. století stála jedna mulatka až 1 600 dolarů. BROWNING, O. Hickman, JENISON, M. Edith, RANDALL, James, PEASE, T. Calvin. *The diary of Orville Hickman Browning. Springfield, Ill.: The Trustees of the Illinois state historical library.* [online]. 1925. [vid. 13. 3. 2024]. Dostupné z: <https://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=mdp.39015014632247&seq=191>.

¹¹⁰ BERLIN, Ira, s.102.

¹¹¹ Tamtéž, s. 103.

¹¹² *1850 Census: Compendium of the Seventh Census.* [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1850/1850c/1850c-04.pdf>.

¹¹³ Tamtéž.

¹¹⁴ V angličtině „*slave artisans*“.

¹¹⁵ BANCROFT, Frederic, s. 352.

¹¹⁶ ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 38.

¹¹⁷ BANCROFT, Frederic, s. 193–195.

¹¹⁸ ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 39.

¹¹⁹ WILLIAMSON, Samuel H. *Measuring Slavery in 2020 Dollars.* [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.measuringworth.com/slavery.php?fbclid=IwAR370IY54JV6OwpcLKVnwsNbnffQtB-als2xOpw85kxz- Hhk-tuwF sNc8>.

¹²⁰ Tamtéž.

Typickým případem jsou prodeje celých rodin. Například v New Orleans v 50. letech 19. století si mohli obchodníci s otroky pořídit 5–6člennou otrockou rodinu za 1 800 – 1 900 dolarů.¹²¹

Pokud ale stál v roce 1850 průměrný otrok z New Orleans 1 100 dolarů, o jak skutečně vysokou částku se jednalo pro průměrného Američana dané doby? Na louisianské farmě v roce 1850 činila průměrná mzda necelých 13 dolarů měsíčně a takový tesař si vydělal zhruba 45 dolarů měsíčně.¹²² To znamená, že otroka si nemohl dovolit jen tak každý. I proto se ve Spojených státech amerických v roce 1850 nacházelo celkem 347 525 majitelů otroků.¹²³ Jedná se o pouhých 2,8 % celkové jižanské populace.¹²⁴ Navíc pouhých 1 733 majitelů otroků (0,5 % všech majitelů otroků) vlastnilo otroků 100 a více. Dokonce naprostá většina (75 %) majitelů otroků vlastnila méně než 10 otroků.¹²⁵ Vzhledem k vysoké ceně si tedy jen zlomek tehdejší jižanské populace mohl dovolit vlastnictví většího množství otroků.

3.2 Hodnota otroků

Kvůli své vysoké ceně a jejímu kontinuálnímu růstu se na otroky pohlíželo jako na jednu z nejbezpečnějších forem investice. Kromě toho je Jižané vnímali jako standard majetnosti a prosperity jedince, který je vlastnil.¹²⁶ Nákup prvního otroka mohl pro jedince znamenat změnu společenského statutu. Nákup několika otroků znamenal posun do vyšší třídy. Majitelům plantáží s více než 100 otroky již patřila velká vážnost. Na takové lidi se na americkém jihu pohlíželo jako na jedny z nejdůležitějších částí společnosti. Nejednalo se ani tolik o samotnou cenu otroků, jelikož ani bohatší kupci neměli takový věhlas. Jednalo se o těžko překonatelný status velkootrokáře.¹²⁷

Pokud se však majitel otroků zadlužil a musel své otroky prodat, přišel tak pochopitelně o své vysoké společenské postavení, s čímž se mnozí těžko srovnávali. Například se virginské majitelům plantáží stávalo, že zůstávali často zadlužení až do své smrti, ač měli mnoho otroků, které mohli prodat. Finanční hodnota jejich otroků je tedy činila bohatými, ale mimo své otroky

¹²¹ W. Barrow *account of auction of enslaved people*. New Orleans, 15. 3. – 8. 4. 1851. [online]. [vid. 25. 4. 2024]. Dostupné z: <https://idn.duke.edu/ark:/87924/r4fq9qn2x>.

¹²² LEBERGOTT, Stanley. *Wage Trends, 1800-1900*. [online]. Trends in the American Economy in the Nineteenth Century, 1960. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.nber.org/system/files/chapters/c2486/c2486.pdf>.

¹²³ Statistics of the United States. 1850 Census. [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1850/1850c/1850c-04.pdf>.

¹²⁴ CONLIN, Michael F. *The Constitutional Origins of the American Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press, 2019. ISBN 978-11-0857-552-2, s. 255.

¹²⁵ Tamtéž, s. 78.

¹²⁶ BANCROFT, Frederic, s. 339–345.

¹²⁷ Tamtéž, s. 345–346

a svou farmu neměli často vůbec nic, a proto si vysloužili přezdívku „chudí, bohatí Viržínané“.¹²⁸ Podobné problémy často řešili Viržínané pomocí tajných prodejů, kdy otroka prodali tak, aby se o tom ostatní obyvatelé města, zejména sousedé, nedozvěděli, jelikož by to znamenalo, že prodávající má finanční problémy a chudne.¹²⁹

Bohatství ukryté v otrocích se netýkalo pouze jednotlivců. Ve státech, které se nejvíce zaměřovali na pěstování bavlny (Jižní Karolína, Georgie, Alabama, Mississippi a Louisiana), tvořili otroci a jejich finanční hodnota až 44 % veškerého bohatství.¹³⁰ Odhaduje se, že před občanskou válkou ve Spojených státech měl sever až o 50 % více bohatství než jih, avšak pokud by se do bohatství jihu nezapočítali otroci, měl by jih až třikrát méně.¹³¹

¹²⁸ V angličtině „*The poor, rich Virginians.*“ Tamtéž, s. 89.

¹²⁹ Tamtéž, s. 89.

¹³⁰ WRIGHT, Gavin. Slavery and the Rise of the Nineteenth Century American Economy. *Journal of Economic Perspectives*. [online]. 2022, roč. 36, č. 2, s. 123–148. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/jep.36.2.123>.

¹³¹ Viz Tabulka 1.

4 Obchod s otroky ve Spojených státech mezi lety 1808–1861

4.1 Nákup a prodej otroků

Mezi nejčastější typ prodeje patřil prodej otroka na aukčním bloku, jenž se nacházel téměř v každém městě. Ještě před aukcí se však otroci drželi v celách¹³² určených pro uchování otroků k prodeji. Kromě toho se využívaly na dočasné zadržení otroků, kteří se snažili vzbouřit vůči svému majiteli či pouze jako občasný nocleh pro otroky, kteří putovali se svým pánem na dlouhé cestě.¹³³ V těchto celách otroci většinou žili ve špatných podmínkách s potrhaným oblečením, většinou bavlňenou košilí, roztrhaným beztvarym kloboukem nebo potrhanou bandanou na hlavě s tím, že občas měl někdo i cáry kožených bot.¹³⁴ Často se zde objevovalo i znásilňování, a to jak ze strany dozorců, tak mezi samotnými otroky. Podle jednoho bývalého otroka představovaly takové cely synonymum pro nevěstinec.¹³⁵ Preferoval se prodej otroků do konce jara, jelikož léta se v těchto celách těžko snášela, a proto se otroci ke konci jara často prodávali s výraznou slevou.¹³⁶ Zajímavostí je, že tyto cely pro otroky se občas během občanské války využívaly jako zadržovací cely pro zajaté vojáky Konfederace, jako například v případě cely společnosti *Kephart & Co.* ve virginské Alexandrii.¹³⁷

Před aukcí se otroci několik dní velmi dobře stravovali, aby měli během aukce dobrou kondici.¹³⁸ Kromě toho je obchodníci těsně před aukcí promazali olejem, aby jim skryli různé skvrny na těle a jiné tělesné nedostatky. Zároveň, zejména starším otrokům, barvili vlasy, aby nevypadali příliš staře.¹³⁹ Po vystrojení čistým oblečením zamířili otroci do aukční síně či na tržnici s otroky.¹⁴⁰ Nejdříve se před zájemci otrok sám představil, uvedl svůj věk, své pracovní zkušenosti a všechny své fyzické nedostatky, včetně nemocí. Poté nastala veřejná prohlídka, která probíhala za úplného obnažení.¹⁴¹ Dražitelé prozkoumali otrokům končetiny se zaměřením na svalstvo a podlitiny po bičování na zádech, prohmatali jim krky pro výskyt

¹³² Pro takové cely je v angličtině používán termín „*slave pen*“. BERLIN, Ira, s. 113.

¹³³ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J., s. 58–59.

¹³⁴ BANCROFT, Frederic, s. 302.

¹³⁵ BERLIN, Ira, s. 115.

¹³⁶ Mezi výjimky patřila rodina Campbellů z New Orleans. Pokud se do konce května jejich otroci neprodali, měli pro ně připravenou farmu asi 80 mil severně od New Orleans. Jednalo se o jedno z mála míst, kde si farmář mohl v případě nutné potřeby v létě koupit otroka. BANCROFT, Frederic, s. 317.

¹³⁷ BANCROFT, Frederic, s. 91–92.

¹³⁸ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J., s. 59–60.

¹³⁹ BERLIN, Ira, s. 113.

¹⁴⁰ Většinou označovány jako „*slave-mart*“. BANCROFT, Frederic, s. 100–101.

¹⁴¹ Méně často se při průzkumu obnažily dívky a ženy, ale ani u nich se nejednalo o nic vzácného.

zduřenin (například kvůli angíně) a otevřeli jim čelisti pro kontrolu chrupu. Dále před zraky potenciálních zájemců zkoumali i zrak a sluch otroka.¹⁴²

Přístup otroků k jejich prodeji se často velmi lišil. Občas se otroci sami nabízeli kupcům, kteří se jim zdáli slušní.¹⁴³ Velmi horlivě přitom vyzdvihovali své silné stránky a svou tělesnou zdatnost a neochotu dále přebývat ve městě kvůli stesku po venkově a špatným podmínkám v zadržovacích celách. Navíc se snažili spolu s sebou prodat i svou manželku či manžela.¹⁴⁴ Jiní otroci se zase nechtěli nechat prodat vůbec, často kvůli strachu z nového prostředí a možné krutosti nového majitele. Pokud takové smýšlení odhalili dozorčí v celách, rázně zakročili a daným otrokům rázně vyhrožovali. Občas se však otroci odhodlali i k drastickým činům, například i k amputaci vlastní ruky, aby se hůř prodávali.¹⁴⁵ Někteří otroci se dokonce nabízeli pouze církvím pro nalezení vlastní spásy, jednalo se například i o církev Moravských bratří.¹⁴⁶

Vedle veřejných prodejů, které jsou, zejména ve větších městech jako Richmond či New Orleans dobře zaznamenané, probíhaly také prodeje soukromé, nejčastěji v kancelářích bohatých obchodníků nebo společností.¹⁴⁷ Soukromé obchody s otroky se rozmohly například v Charlestonu, kde se v nejhojnější sezoně nabízelo až několik stovek v dané sezoně.¹⁴⁸ Soukromé prodeje však do značné míry omezují výzkum obchodu s otroky. Nelze kvůli nim například přesněji odhadnout počty prodaných otroků.

Nákup otroka však nepředstavoval ve Spojených státech jediný způsob, jak sehnat otrockou sílu. Kromě prodejního trhu zde existoval také nájemní trh.¹⁴⁹ Jednalo se zejména o otroky pracující ve městech, jelikož zhruba 31 % všech otroků ve městech tvořili pronajatí otroci a například v Richmondu představovali zhruba polovinu otroků. Otroci se rovněž najímali při velkých stavbách, například při stavbě železniční sítě.¹⁵⁰ K pronajatým otrokům patřilo v polovině 19. století 7,5 % všech a nejčastější doba pronájmu se pohybovala okolo 1 roku.¹⁵¹

¹⁴² BANCROFT, Frederic, s. 107.

¹⁴³ Tamtéž, s. 107–108.

¹⁴⁴ Tamtéž, s. 108.

¹⁴⁵ Tamtéž, s. 108–109.

¹⁴⁶ SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J., s. 62.

¹⁴⁷ Tamtéž, s. 60–61.

¹⁴⁸ BANCROFT, Frederic, s. 170.

¹⁴⁹ V angličtině nazývaný „*hire or rental market*“. ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 53.

¹⁵⁰ Tomuto tématu je věnován prostor v podkapitole 5.4.

¹⁵¹ Tamtéž, s. 56

4.2 Hlavní centra obchodu s otroky

Pro analýzu a komparaci hlavních center obchodu s otroky jsem se rozhodl rozdělit tato centra na ta v exportních a na ta v importních státech. Pro vymezení exportních a importních států jsem použil hrubého odhadu nárůstu či příbytku otroků v jednotlivých státech. Pro výpočet odhadu jsem použil metodu Frederica Bancrofta.¹⁵² Ten u případu Virginie provedl odhad počtu exportovaných otroků v jednotlivých dekáдах 19. století za započtení přirozeného přírůstu otroků.¹⁵³ Pomocí Bancroftovy metody jsem provedl stejný odhad exportovaných, potažmo importovaných otroků i ve všech ostatních otrokářských státech.¹⁵⁴ Při rozdělení nastal problém s několika státy, konkrétně s Jižní Karolínou a Kentucky. Ty však mohly zařadit mezi importní státy pouze ve druhé dekádě 19. století, a proto jsem je zařadil mezi státy exportní. Zato Tennessee a Georgie se staly státy exportními až po přelomu poloviny století, a proto jsem je zařadil mezi státy importní. Virginie je státem, který podle odhadů exportoval nejvíce otroků, jednalo se až o bezmála 440 000 otroků exportovaných do sousedních států. Po Virginii z řad exportních států následovala (dle odhadů) Jižní Karolína, Maryland, Severní Karolína, Kentucky a Delaware.¹⁵⁵ Naopak nejvíce otroků přijímalo z okolních států Mississippi a jednalo se o zhruba 230 000 otroků. Po Mississippi z řad importních států následovala Alabama, Louisiana, Texas (u něhož lze pracovat pouze se záznamy z 50. let 19. století), Arkansas, Missouri, Georgie, Tennessee a Florida.

4.2.1 Centra obchodu s otroky v exportních státech

Není náhodou, že zrovna se zrovna **Virginie** stala státem s nejvyšším exportem otroků. Ve Virginii se nacházelo mezi lety 1808 až 1861 vždy nejvíce otroků ze všech jižanských států.¹⁵⁶ V roce 1810 se jich zde nacházelo dokonce přes 390 000. Pokud by však nedošlo k exportu otroků do okolních států, v roce 1860 by se ve Virginii nacházelo (při průměrném přirozeném přírůstu 25 % za 10 let) přes 900 000 otroků, v realitě se však jednalo o „pouhých“ 490 000. Za hlavní důvod můžeme považovat zemědělství. To v tomto období ve Virginii stagnovalo a příliš nevydělávalo. Podobný důvod vidíme i v jiných exportních státech kupříkladu v Jižní a Severní Karolíně. Hlavním zdrojem profitu se tak v této době pro Virginii

¹⁵² BANCROFT, Frederic, s. 382–406.

¹⁵³ Při počítání s přirozeným přírůstkem se počítalo s údaji od F. Bancrofta a: *Population of the United States in 1860: Introduction*. [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1860/population/1860a-02.pdf>.

¹⁵⁴ Viz Tabulka 2.

¹⁵⁵ Delaware není v práci podrobně probírán. Zejména pro svou nedůležitost v rámci obchodu s otroky a absenci významnějších obchodních center.

¹⁵⁶ Tamtéž.

stal chov a prodej otroků, kteří poté putovali na jihozápad, často za doprovodu jejich majitelů.¹⁵⁷ Zejména ve 40. letech probíhal na virginském venkově hromadný výkup otroků. Obchodníci s otroky chodili od statku ke statku a nabízeli odkup. Během hlavní nákupní sezóny tak obešli sousedství v okolí Lynchburgu, Alexandrie a Richmondu a nahromadili často desítky otroků, ty poté prodali za vyšší cenu buď v aukčním bloku v Richmondu, či na otrockých trzích v okolních státech.¹⁵⁸ Tyto a podobné obchodní praktiky začaly ve Virginii nejdříve ve Fredericksburgu, poté se přesunuly i do větších měst, mezi něž patřil například Richmond. Ač se v Richmondu mnoho otroků prodalo na jih, mnoho jich zde také zůstalo pro práci ve městě. V důsledku průmyslové revoluce se zde snáze zpracovával tradiční virginský tabák a naprostou většinu pracovníků v richmondských továrnách tvořili právě otroci.¹⁵⁹ Za pomoci otrocké práce v továrnách se na přelomu 50. a 60. let vrátilo Richmondu bohatství z prodeje tabáku.¹⁶⁰ Mezi specifika Richmondu patřily pohodlnější cely pro otroky, které připomínaly chudší hotely. Rozšířily se v 50. letech a nacházely se zde například vany i toalety.¹⁶¹ Samotné trhy pro prodej otroků a otrocké aukce se v Richmondu, podobně jako v jiných jižanských městech, konaly v okolí hlavního náměstí.¹⁶²

Nejen Richmond však patřil k městům, odkud se ve velkém přepravovali otroci z Virginie do oblasti hlubokého jihu. Mezi typické případy patřil od 30. let zejména Petersburg. Ten se nacházel jižně od Richmondu po cestě do Charlestonu. Velký vliv na obchod s otroky měla jak v Petersburgu, tak v celé Virginii společnost *Overley & Sanders*. Ta již dříve obchodovala ve východním Marylandu, odkud ve velkém převážela otroky na hluboký jih.¹⁶³ Mezi další důležitá centra obchodu s otroky pro Virginii patřila přístavní města jako Norfolk, Portsmouth a Hampton. Nejednalo se ani tak důležitá města přímo pro samotný prodej či nákup otroků jako pro jejich naložení na lodě, které je odsud dovezly například do Charlestonu, Savannah či New Orleans.¹⁶⁴ Zejména v pozdějších dobách se pro velkou poptávku

¹⁵⁷ BANCROFT, Frederic, s. 89.

¹⁵⁸ Tamtéž, s. 90–91.

¹⁵⁹ V roce 1850 zpracovali na 17 000 velkých sudů (Hogshead) tabáku, což je zhruba 7 700 tun (454 kg/hogshead). V Richmondu se nacházelo celkem 43 továren na zpracování tabáku zaměstnávajících zhruba 2 400 pracovníků (8,5% populace Richmondu). Tamtéž, s. 95.

¹⁶⁰ MCINNIS, Maurie D. Mapping the Slave Trade in Richmond and New Orleans. *Buildings & Landscapes: Journal of the Vernacular Architecture Forum*. [online]. 2013, roč. 20, č. 2, s. 102–125. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/10.5749/buildland.20.2.0102>.

¹⁶¹ Tamtéž, s. 102–125.

¹⁶² KIMBALL, Gregg D. *American City, Southern Place: A Cultural History of Antebellum Richmond*. Athens: University of Georgia Press, 2003. ISBN 978-08-2032-546-0, s. 8.

¹⁶³ MCINNIS, Maurie D, s. 102–125.

¹⁶⁴ Tamtéž, s. 102–125.

upřednostňovala přeprava právě do New Orleans. Například cesta po moři z Norfolku do New Orleans zabrala pouhých 19 dní.¹⁶⁵

Jižní a Severní Karolína patřily mezi další státy, odkud se exportovalo mnoho otroků. Hlavní centrum pro obchod s otroky zde představoval Charleston. Z obou Karolín se obchod s otroky soustředil zejména do té Jižní. Mezi hlavní centra v Severní Karolíně patřila města New Bern a Wilmington, avšak v těchto městech a okolních regionech nikdy nevzkvétal obchod s otroky tolik jako u jižního souseda zejména z důvodu migrace mnoha majitelů plantáží i s jejich otroky. Nejčastěji do Missouri, Alabamy a zvláště později i Floridy.¹⁶⁶ Charleston se v mnoha ohledech lišil oproti virginskému Richmondu. Na rozdíl od aukčních síní se zde upřednostňoval prodej otroků pod širým nebem. Až v 50. letech se i zde většina obchodu s otroky přemístila do velké budovy u pobřeží, jež se v budoucnu stala první muzeem historie otroctví ve Spojených státech amerických.¹⁶⁷ Podle mnoha svědectví zde na rozdíl od Richmondu panoval (v rámci možností) dobrý vztah mezi otroky a jejich majiteli, obzvláště u početné třídy otrockých řemeslníků.¹⁶⁸ Majitelé otroků tyto otroky označovali jako velmi inteligentní a pochopitelně měli i kvůli svému know-how o dost větší cenu než běžný otrok. Odhaduje se, že koncem 50. let Charleston v prodeji předběhl i Richmond.¹⁶⁹

I přes svou relativně malou rozlohu se z **Marylandu** exportovalo mnoho otroků.¹⁷⁰ Vrchol prodeje otroků zde nastal ve 40. letech. Od konce 40. let zde však nastal rychlý úpadek tohoto obchodu a v 50. letech zde nastalo i snížení společenského statutu vlastnictví otroků. Mezi největší obchodníky s otroky zde patřil jistý *John N. Denning*. Ten z oblasti prodal mnoho tisíc otroků směrem na jih. Držel se však svých specifických zásad, kdy vyžadoval, aby se žádná otrocká rodina při prodeji nerozdělila.¹⁷¹ Mezi hlavní centra obchodu s otroky patřila města Baltimore, Frederick¹⁷² a Hagerstown.¹⁷³ Právě Hagerstown patřil mezi nejvýznamější centrum

¹⁶⁵ FRAUDENBERGER, Herman, PRITCHETT, Jonathan B. The Domestic United States Slave Trade: New Evidence. *The Journal of Interdisciplinary History*. [online]. 1991, roč. 21, č. 3, s. 447–477. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/204955>.

¹⁶⁶ KINSEY, Marissa N. *Beyond the Vale: Visualizing Slavery in Craven County, North Carolina*. [online]. The City University of New York, 2017. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z:

https://academicworks.cuny.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=3048&context=gc_etds.

¹⁶⁷ Muzeum zde stojí od roku 1938. *The Old Slave Mart Museum*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://theoldslavemartmuseum.org/>.

¹⁶⁸ Jednalo se zejména o ševce, krejčí, šperkaře a kováře. BANCROFT, Frederic, s. 194–195.

¹⁶⁹ Tamtéž, s. 175.

¹⁷⁰ Maryland je víc jak 4x menší než Severní Karolína, i přesto zde však exportovalo více otroků. Vit Tabulka 2.

¹⁷¹ Mezi jeho hlavní motta patřilo: „*Families never separated!*“ BANCROFT, Frederic, s. 121.

¹⁷² *The Maryland State Archives. Frederick County*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <http://slavery.msa.maryland.gov/html/antebellum/fr.html>.

¹⁷³ *Washington County Free Library. Slavery in Washington County, Maryland*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://www.washcolibrary.org/assets/documents/NewsIndex_Slavery1845-1854.pdf.

ve státě, a to i přes svou menší velikost. Sjíždělo se tam mnoho obchodníků z celého Marylandu, aby tam prodali své otroky a také obchodníci z Virginie, Severní a Jižní Karolíny, odkud otroky odvezli dále na jih.¹⁷⁴

Ač se **Kentucky** mezi lety 1810–1820 stala jedním ze států s nejvyšším importem otroků,¹⁷⁵ tak se podobně jako většina států „horního jihu,“ v následujících dekádách stala státem výrazně exportním. Mezi lety 1850–1860 v tomto ohledu dokonce patřila mezi špičku mezi exportními státy.¹⁷⁶ Důvod této změny je podobný jako důvod intenzifikace prodeje otroků ve Virginii, tedy upadající výdělečnost zemědělství ve státě, kvůli nepříliš úrodné půdě, dokonce ještě méně úrodnější než ve Virginii.¹⁷⁷ Místní trhy s otroky zásobovaly zejména trhy v Natchezu a New Orleans, kam obchodníci, zejména od 20. let, převáželi otroky na dřevěných vorech přes řeku Ohio, vlévající se do Mississippi.¹⁷⁸ Hlavní centrum pro obchod s otroky v Kentucky představovalo po většinu první poloviny 19. století město Lexington. Otroci zde měli oproti jiným městům mnohem lepší podmínky. Pokoje v budově pro zadržování otroků měli otroci uklizené, a dokonce položené koberci.¹⁷⁹ V těchto budovách se v Lexingtonu také vykytovaly provizorní nemocnice pro otroky. Lexington se navíc po New Orleans stal nejlepším místem, kde se daly sehnat mulatské otrokyně. Otroci z celého Kentucky, zejména z okresů *Fayette, Christian a Jefferson* zaplňovaly lexingtonský trh. Právě v tomto okrese se také nacházelo druhé hlavní město pro obchod s otroky, Louisville, kde se ve větší míře rozšířil obchod s otroky ve 40. letech.¹⁸⁰

4.2.2 Centra obchodu s otroky v importních státech

Nejvíce otroků se mezi lety 1808–1861 dovezlo do **Mississippi**, přičemž nejvyšší nárůst přišel ve 30. letech. V Mississippi se velmi dařilo pěstování bavlny, jelikož se nacházelo uprostřed bavlníkového pásu.¹⁸¹ Kvůli výskytu mnoha velkých řek, jako například Mississippi, Pearl River či Pascagoula se zde nacházela velmi úrodná půda. Již od počátku století až do roku 1861 představoval nejdůležitější centrum obchodu s otroky v Mississippi Natchez.¹⁸² Kolem roku 1830 se trhy s otroky vyskytovaly v téměř každé ulici ve městě. Většinou se zde otroci prodávali přes zimu. Ze severozápadních států sem velkoobchodníci navezli stovky otroků

¹⁷⁴ Tamtéž.

¹⁷⁵ Viz Tabulka 2.

¹⁷⁶ Viz Tabulka 2.

¹⁷⁷ BANCROFT, Frederic, s. 123–124.

¹⁷⁸ Tamtéž, s. 124.

¹⁷⁹ Tamtéž, s. 125.

¹⁸⁰ Tamtéž, s. 125–133.

¹⁸¹ DODD, William E, s. 1.

¹⁸² BANCROFT, Frederic, s. 300.

na prodej a následně došlo k jejich prodeji nejdéle do května dalšího roku. Zimu trávili ve třech velkých třípatrových domech v okolí centra města.¹⁸³ Nelze také opomenout město Vicksburg. To, podobně jako Natchez, využívalo řeky Mississippi k přivážení otroků do města a jeho následného prodeje.¹⁸⁴

Obchodníci s otroky přivezli v letech 1808 až 1861 do **Alabamy** podobný počet otroků jako do Mississippi. Montgomery se jakožto hlavní město Alabamy stalo hlavním městem obchodu s otroky ve státě. To mělo se samotnou institucí otroctví silné pouto, jelikož se jednalo o první hlavní město Konfederovaných států amerických, i když jen na pár měsíců. Město se od základu zaměřovalo na provoz obchodu s otroky. Ve městě se na konci padesátých let nacházelo stejné množství hotelů jako budov na zadržení otroků.¹⁸⁵ Většina otroků na zdejších trzích pocházela z Virginie, Jižní a Severní Karolíny. Město Mobile na jihu Alabamy se tolik nevyužívalo pro prodej otroků,¹⁸⁶ ale sloužilo jako přístaviště pro otroky dopravené zejména z Charlestonu přes moře. Odtud lodě otroky přepravily po řekách Mobile a Alabama do Montgomery, kde je obchodníci prodali alabamským majitelům plantáží. Poté, co se rozšířila železniční síť nastal ještě větší příliv otroků po souši.¹⁸⁷ Mezi další centra obchodu v Alabamě můžeme zařadit Birmingham¹⁸⁸ a Tuscaloosa¹⁸⁹ s velmi úzce provázanými trhy s otroky.

Ačkoliv se z **Louisiany** celkově neexportovalo mezi lety 1808 až 1861 nejvíce otroků, tak je pravděpodobné, že se jich louisianských trzích prodalo nejvíce. Jednalo se zejména v 50. letech o „přestupní stanici“. Obchodníci otroky převezli ze severovýchodu, zejména po moři a dál je přeprodali na západ, obzvlášť do Texasu. Naprostým hegemonem v prodeji otroků se v tomto státě a vlastně v celých Spojených státech stalo New Orleans. Není se ani čemu divit, jelikož se také jednalo o nejzalidněnější město na jihozápadě Spojených států s 168 000 obyvateli k roku 1860.¹⁹⁰ Nacházelo se zde nejvíce tržišť s otroky, obchodníků

¹⁸³ Tamtéž, s. 300–310.

¹⁸⁴ CLARK, T. D. The Slave Trade between Kentucky and the Cotton Kingdom. *The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1934, roč. 21, č. 3, s. 331–342. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1897378>.

¹⁸⁵ BANCROFT, Frederic, s. 294–295.

¹⁸⁶ Otroci se zde samozřejmě také prodávali, ale jednalo se o nákupy zejména od menších farmářů. Tamtéž, s. 298–300.

¹⁸⁷ *Equal Justice Initiative. Slavery in America: The Montgomery Slave Trade*, 2018. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/resrep30693.5>.

¹⁸⁸ WILSON, Bobby M. *America's Johannesburg: Industrialization and Racial Transformation in Birmingham*. Lanham: Rowman & Littlefield, 2000. ISBN 978-08-4769-481-5, s. 10–11.

¹⁸⁹ HAGOOD, Thomas Chase. *Rewriting the Frontier: Making History in Tuscaloosa, Alabama*. [online]. 2004. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://getd.libs.uga.edu/pdfs/hagood_thomas-chase_201105_phd.pdf, s. 160–161.

¹⁹⁰ BANCROFT, Frederic, s. 312.

s otroky a peníze z obchodníci zde vydělali nejvíc peněz. Odhaduje se, že objem obchodu v New Orleans, počítaný v dolarech, převyšuje objem obchodu v Richmondu a Charlestonu dohromady.¹⁹¹ Většina prodejů se uskutečňovala ve velkých veřejných budovách: hotelech v centru města spolu s dvěma velkými tržišti.¹⁹² Právě hotely se staly pro prodej otroků ve městě důležitými, a to zejména z důvodu prestiže. Například jednu z hlavních částí hotelu St. Louis tvořila místnost s rotundou s obrovských vnitřním prostorem. Zde se uskutečňovaly velké aukce otroků.¹⁹³ Celkem se v New Orleans v polovině 19. století nacházelo 200 až 300 středně velkých až velkých obchodů s otroky a na frekventovaných ulicích se otroci vystavovali veřejnosti na shromaždištích nazývané „*show-rooms*“.¹⁹⁴ Obchod s otroky v New Orleans také překvapoval svou rozmanitostí, obchodníci zde mohli sehnat otroky nejrůznějších barev pleti, od ilegálně přivezených otroků z Afriky až po mladé ženy s odstínem pleti jako u Jihoevropanek. Místní obchodníci zde nabízeli všelijaké řemeslné otroky, například zedníky, bednáře, kočí, ošetřovatelky, číšníky, servírky, šikovné švadleny, strojaře, a dokonce i komorníky, kteří uměli mluvit anglicky, francouzsky, španělsky či německy.¹⁹⁵ Prodeje otroků představovaly každodenní zájmovou činnost pro všechny zdejší obyvatele a zajímavost pro cestovatele z jiných měst, ale stejně tak pro zahraniční turisty, často z Evropy. Například skotský spisovatel Charles Mackay, jenž chtěl napsat reportáž o Spojených státech, se velmi divil tomu, že se zde prodávají i otroci na první pohled bílé pleti, a to dokonce světlejší než té své.¹⁹⁶

Arkansas se svým vývojem obchodu s otroky oproti ostatním státům lišil. Až do 40. let 19. století se zde koncentroval pouze do několika málo měst, avšak od 40. let začal počet otroků prodávaných na zdejších trzích výrazně stoupat zejména kvůli novým majitelům plantáží, kteří se sem stěhovali za novou úrodnou půdou.¹⁹⁷ Většina otroků se nacházela na jihovýchodě státu, kde se koncentroval i jejich prodej. Mezi hlavními centra obchodu s otroky v Arkansasu patřila města Little Rock či Washington.¹⁹⁸

¹⁹¹ Tamtéž, s. 315.

¹⁹² MCINNIS, Maurie D., s. 102–125.

¹⁹³ Viz Obrazová příloha 1.

¹⁹⁴ BANCROFT, Frederic, s. 321.

¹⁹⁵ Tamtéž, s. 313.

¹⁹⁶ Jednalo se o míšence otrokyň s bělochy. Jelikož se však narodili otrokyni, sami skončili jako otroci, i přes svou barvu pleti. Tamtéž, s. 321.

¹⁹⁷ BOLTON, Charles S. Slavery and the Defining of Arkansas. *The Arkansas Historical Quarterly*. [online]. 1999, roč. 58, č. 1, s. 1–23. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40026271>.

¹⁹⁸ WHITE, Dena. *Slavery in Hempstead County, Arkansas*. [online]. 1984. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://scholarlycommons.obu.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1195&context=honors_theses.

Mnoho vlastníků plantáží se se svými otroky vydávalo nejen na jih, respektive na jihozápad, ale také čistě na západ. Ačkoliv se nejednalo o nejvyhledávanější destinaci, i **Missouri** se stalo cílem těchto lidí, a to kvůli vyšší kvalitě půdy.¹⁹⁹ Z důvodu přistěhovalectví kvůli půdě se sem do 30. let 19. století prodalo mnoho otroků, aby pracovali na nově zakládaných plantážích. Později se kvůli zvýšené poptávce na dolním jihu začalo více otroků ze státu prodávat. I přesto se mezi lety 1830–1860 počet otroků ve státě téměř zpětinásobil.²⁰⁰ Zejména po roce 1830 se hlavním centrem obchodu s otroky v Missouri stalo St. Louis, jehož obchod s otroky do velké míry kontroloval obchodník Bernard M. Lynch. Ten zde mimo jiné provozoval vlastní zadržovací cely pro otroky.²⁰¹

Přechodové pásmo mezi starým/horním a novým/dolním jihem tvořila Georgie. Od počátku 19. století až do jeho poloviny sem obchodníci přiváželi mnoho otroků, hlavně ze Severní a Jižní Karolíny a Virginie. Posledních deset let obchodu s otroky se ze státu otroci více exportovali, a to zejména do Alabamy a Mississippi, jakožto nejbližším západním sousedům.²⁰² Pro export do New Orleans a Texasu, zejména v 50. letech 19. století se staraly trhy ve městě Savannah. Zdejší obchod s otroky zprostředkovávalo několik mužů, kteří zde prodávali, nebo spíše přeprodávali otroky po stovkách. Mezi takové muže patřil známý obchodník s otroky Joseph Bryan, zvaný kapitán.²⁰³ Dalším významné centrum pro obchod s otroky v Georgia představovala Augusta. V tomto městě se velkoprodej otroků provozoval nejdéle v celé Georgii a jednalo se o jakousi vstupní bránu pro obchodníky s otroky do Georgie. Při importu ze severnějších států jihu prodávali obchodníci mnoho otroků nejdříve do Augusty, a poté do Savannah.²⁰⁴ Ve střední Georgii se rovněž nacházelo několik důležitých měst pro obchod s otroky, například Macon. Ten sloužil mimo jiné k distribuci otroků do jižní Georgie. Přístup k otrokům se zde rovněž lišil. Otroky zde využívali v továrnách na zpracovávání bavlny.²⁰⁵ Rozvinut obchod s otroky ve střední Georgii existoval také

¹⁹⁹ BANCROFT, Frederic, s. 136–137.

²⁰⁰ Z 25 000 otroků v roce 1830 stoupl jejich počet na 115 000 v roce 1860. Tamtéž, s. 135.

²⁰¹ National Park Service. *The Slave Trade in St. Louis*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.nps.gov/articles/000/the-slave-trade-in-st-louis.htm>.

²⁰² Viz Tabulka 2.

²⁰³ BANCROFT, Frederic, s. 223.

²⁰⁴ BELLAMY, Donnie D., WALKER, Diane E. Slaveholding in Antebellum Augusta and Richmond County, Georgia. *Phylon*. [online]. 1987, roč. 48, č. 2, s. 165–177. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/274780>.

²⁰⁵ BELLAMY, Donnie D. Macon, Georgia, 1823-1860: A Study in Urban Slavery. *Phylon*. [online]. 1984, roč. 45, č. 4, s. 298–310. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/274910>.

v Atlantě.²⁰⁶ Ve městě se nacházelo několik trhů s otroky, přičemž ty největší patřily společnosti *Crawford, Frazer & Co.*²⁰⁷

Zvláštní případ obchodu s otroky představovalo **Tennessee**. Jednalo se o stát, přes který něhož se obchodníci mohli poměrně rychle dostat z Virginie a Severní Karolíny do Louisiany a Alabamy pěší cestou.²⁰⁸ Několik postupných zákonů ve státě však zakazovalo obchod s otroky. Nejdříve v roce 1812²⁰⁹, a poté rozšířeným zákonem v roce 1827.²¹⁰ Proč tedy počet otroků ve státě téměř celou první polovinu 19. století rostl? Jednalo se zejména o velmi aktivní ilegální obchod. Ten vzkvátal zejména v hlavním centru obchodu s otroky ve státě, tedy v Memphisu.²¹¹ Memphiský obchod s otroky vzkvátal zejména kvůli vlivu řeky Mississippi. Ta městem protékala a do města tak mohli obchodníci dovážet otroky ze severu a také z levostranných přítoků řeky. Po dokončení železnice z Virginie do Tennessee v druhé polovině 50. let 19. století se Memphis stal jedním z nejlepších míst na sehnání otroka a v posledních letech před občanskou válkou město na obchodu s otroky silně zbohatlo. Mezi hlavní zájemce patřili majitelé plantáží z Arkansasu, Mississippi a Louisiany.²¹²

Florida nikdy nepatřila mezi státy s příliš významným obchodem s otroky. Ostatně i naprostá většina otroků se na Floridě koncentrovala mezi pět malých okresů na severu země, konkrétně Jackson, Gadsden, Leon, Jefferson a Madison.²¹³ Většinu otroků sem obchodníci neprodali, nýbrž je na Floridu vzali majitelé s sebou. Ti zde hledali vhodné místo pro zřízení nové plantáže. Největší vlna takové migrace nastala poté, co Španělsko odevzdalo Floridu Spojeným státům, ve 20. a 30. letech 19. století.²¹⁴ Florida se také nechvalně proslavila pro ilegální dovoz afrických otroků a jejich dodávání pro americký trh ještě před vstupem

²⁰⁶ BANCROFT, Frederic, s. 222–223.

²⁰⁷ DAVIS, Robert S. *Crawford, Frazer & Company of Atlanta and of Auburn*. [online]. 2022. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20230821065857/https://dallasgenealogy.org/crawford-frazer-company-of-atlanta-and-of-auburn/>.

²⁰⁸ BANCROFT, Frederic, s. 249.

²⁰⁹ PURCELL, Aaron D. A Spirit for speculation: David Burford, Antebellum Entrepreneur of Middle Tennessee. *Tennessee Historical Quarterly*. [online]. 2005, roč. 64, č. 2. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42631252>.

²¹⁰ Obchod s otroky se zde znovu legalizoval v roce 1855. HENRY, H. M. The Slave Laws of Tennessee. *Tennessee Historical Magazine*. [online]. 1916, roč. 2, č. 3. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42637977>.

²¹¹ BANCROFT, Frederic, s. 250.

²¹² Tamtéž, s. 263.

²¹³ LINSIN, Christopher E. Skilled Slave Labor in Florida: 1850-1860. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1996, roč. 75, č. 2., s. 183–196. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30148910>.

²¹⁴ WILLIAMS, Edwin L. Negro Slavery in Florida. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1949, roč. 28, č. 2, s. 93–110. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30138779>.

do Unie.²¹⁵ Zdejší obchod s otroky se vyznačoval vysokým podílem řemeslných otroků, zejména truhlářů, kovářů, kuchařů a domácích sluhů. Na Floridě také otroky běžně používali na práce ve městech, ale pouze do přelomu poloviny století, kdy se státní a městští zástupci báli možnosti povstání otroků. To zapříčinilo nižší zastoupení řemeslných otroků ve státě.²¹⁶ Hlavními centra obchodu s otroky se na Floridě nacházela ve městech St. Marks,²¹⁷ St. Joseph²¹⁸ a Pensacola.²¹⁹

Na území **Texasu** se otroctví provozovalo už od dob španělské kolonizace. Již od 16. století se na toto území importovali afričtí otroci a na otroctví nahlíželi místní obyvatelé většinou kladně. Avšak až do 19. století se zde nenacházelo příliš otroků.²²⁰ Po mexické válce za nezávislost a vzniku samostatného Mexika v roce 1821 se pohled na otroctví poněkud zhoršil.²²¹ Po vyhlášení samostatnosti Mexika nastala ještě větší migrace Američanů do Texasu, přičemž se jednalo zejména o majitelé plantáží, kteří za doprovodu svých otroků hledali novou a lepší půdu. Pro takový cíl se zdál tehdejší Texas ideálním místem, a to zejména pro své velmi řídké osídlení. Takto se na počátku 20. let 19. století na území Texasu dostalo mnoho otroků.²²² V průběhu 20. let však mexická vláda vydala několik dekretů, které znemožňovaly přivádět do země nové otroky. V roce 1829 se v Mexiku dokonce zakázalo otroctví, avšak s jednou výjimkou, Texasem.²²³ Po texaské revoluci a vzniku samotného Texasu v roce 1836 pokračovalo americké přistěhovalectví a spolu s ním také nárůst počtu otroků v Texasu. Největší nárůst počtu otroků a obchodu s otroky „amerického stříhu“ zažil Texas až po skončení americko-mexické války z let 1846–1848. Po skončení války se na území Texasu nacházelo 40 000 otroků, v roce 1861 jich zde se jich zde nacházelo zhruba čtyřikrát tolik, přes 169 000.²²⁴ Většina otroků se zde soustředila mezi města Houston, Austin

²¹⁵ STAFFORD, Frances J. *Illegal Importations: Enforcement of the Slave Trade Laws along the Florida Coast, 1810-1828. The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1967, roč. 46, č. 2, s. 124–133. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30147252>.

²¹⁶ LINSIN, Christopher E., s. 183–196.

²¹⁷ SMITH, Julia F. *Slavetrading in Antebellum Florida. The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1972, roč. 50, č. 2, s. 252–261. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30145844>.

²¹⁸ *The Historic New Orleans Collection. Mapping the Coastal Slave Trade*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.hnoc.org/virtual/purchased-lives/mapping-coastal-slave-trade>.

²¹⁹ WILLIAMS, Edwin L., s. 93–110.

²²⁰ CAMPBELL, Randolph B. *An Empire for Slavery: The Peculiar Institution in Texas, 1821-1865*. Baton Rouge: Louisiana State University Press, 1989. ISBN 978-08-0711-505-3, s. 10–11.

²²¹ BARKER, Eugene C. *The Influence of Slavery in the Colonization of Texas. The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1924, roč. 11, č. 1, s. 3–36. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1891925>.

²²² Tamtéž, s. 3–36.

²²³ BARKER, Eugene C. *The African Slave Trade in Texas. The Quarterly of the Texas State Historical Association* [online]. 1902, roč. 6, č. 2, s. 145–158. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/27784929>.

²²⁴ CAMPBELL, Randolph, s. 56.

a San Antonio.²²⁵ Otroci zde měli rovněž nižší hodnotu než v Louisianě či Arkansasu, jakožto sousedních států. Průměrný otrok zde stál před občanskou válkou zhruba 760 dolarů, tedy podstatně méně než v Louisianě, kde v té době stál průměrný otrok přes 1 000 dolarů.²²⁶ Mezi hlavní centra obchodu s otroky zde patřila města Galveston a Houston. Jednalo se o jediná města v Texasu, kde měli obchodníci s otroky stálá sídla a kanceláře.²²⁷ Mezi další centra patřila menší přístavní města Brazoria, Port Lavaca, Matagorda,²²⁸ La Salle a Saluria.²²⁹

²²⁵ Tamtéž, s. 57.

²²⁶ Tamtéž, s. 73.

²²⁷ CAMPBELL, Randolph., s. 52.

²²⁸ DOMINGUES DA SILVA, Daniel B. *Texas Bound Retracing the Traffic to the Lone Star State*. [online]. 21. 2. 2023. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/blog/texas-bound-1>.

²²⁹ *The Historic New Orleans Collection. Mapping the Coastal Slave Trade*. [online]. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.hnoc.org/virtual/purchased-lives/mapping-coastal-slave-trade>.

5 Hlavní trasy obchodu s otroky a jejich přeprava

Prodej a přesun otroků spolu s jejich majiteli probíhal v průběhu 19. století téměř výhradně čtyřmi různými způsoby. Přesunem přes pozemní trasy, velké řeky, železniční tratě a námořní cesty podél pobřeží. V této kapitole se pokusím identifikovat hlavní trasy, které obchodníci s otroky využívali a jaké těžkosti museli otroci během cesty zažívat. Hlavní trasy budou, podobně jako hlavní centra obchodu s otroky, zaznamenány v příložené mapě.²³⁰

Co se týče počtu přepravených otroků v rámci „Second Middle Passage“, nepadá mezi americkými historiky shoda. Mezi prvními uznávanými historiky, kteří se pokoušeli odhadnout počet otroků přemístěných pěší, říční, námořní či železniční cestou patřil Frederic Bancroft.²³¹ Pro své výsledky zkoumal cenzy, inzeráty, rozhovory majitelů otroků či jejich projevy a odhadnul, že se správné číslo blížilo zhruba jednomu milionu.²³² To také cituje většina popularizačních kanálů referujících o „Second Middle Passage.“ Avšak sám Bancroft připouštěl, že přesný odhad počtu přesunutých otroků není možný.²³³ To je vzhledem k charakteru²³⁴ obchodu a nedostatku pramenů také dost pravděpodobné. Existují však výjimky, jako například námořní vnitrozemský obchod s otroky. Ten bude probrán v této kapitole.

O podobné odhady jako Bancroft se však ve zbytku 20. století pokusili i jiní historikové, jako například Fogel a Engerman.²³⁵ Ti za pomoci studií demografických změn odhadli, že se nemuselo jednat o tak velký počet přesunutých otroků, jak odhadoval Bancroft. Podle nich se mezi lety 1810–1860 přesunulo zhruba 820 000 otroků.²³⁶ K dalším historikům, kteří na Fogela a Engermana navazovali patřil Michael Tadmán. Ten rovněž zkoumal demografické změny, a také se pokoušel analyzovat co největší počet záznamů o přepravě otroků. Došel však k podobnému závěru jako Bancroft, zhruba milion přesunutých otroků mezi lety 1810–1860.²³⁷

²³⁰ Viz Obrazová příloha 2.

²³¹ BANCROFT, Frederic, s. 382–406.

²³² Tamtéž, s. 390–395.

²³³ Tamtéž, s. 397.

²³⁴ Viz kapitola 4.1 – soukromé prodeje.

²³⁵ ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William, s. 38–107.

²³⁶ Tamtéž, s. 46.

²³⁷ TADMAN, Michael, s. 12.

5.1 Pozemní trasy a pěší přeprava otroků

Jako nejrozšířenější typ přepravy otroků lze označit právě pěší přepravu. Ať už se jednalo o movité majitele plantáží nebo profesionální obchodníky s otroky, mohli se na tento typ přepravy spolehnout, jako na ten nejlevnější a nejjednodušší, jelikož k němu potřebovali pouze koně, hospodářská zvířata jako muly či volové, menší vůz a bič.²³⁸

Mezi nejčastější trasy spojující sever „horního jihu“ a jih „dolního jihu“ patřila trasa mezi Virginii, potažmo Marylandem a Louisianou.²³⁹ Kvůli nedostatečné pozemní infrastruktuře nemohli obchodníci urazit takovou vzdálenost (1500–1800 km) kudy se jim zachtělo. V té době se ve Spojených státech nenacházelo tolik cest, které by uspokojivě mohly sloužit k pozemnímu dálkovému obchodu. Navíc se cesty zdejší cesty nenacházely v nejlepším stavu.²⁴⁰ Jak jsem již dříve zmínil, aby se obchodníci s otroky dostali v 19. století pěší cestou do Louisiany a tamějších obchodních center, ideálně by volili cestu přes Tennessee, konkrétně přes Nashville.²⁴¹ Pokud obchodník cestoval z Baltimoru, zvolil si většinou cestu přes Richmond, odkud se do Nashville dalo nejlépe dostat přes dvě cesty, které obchodníci využívali již od koloniálních dob. Jednalo se o Wilderness Road,²⁴² která se u hranic Virginie s Tennessee napojila na Nashville Road.²⁴³ Ta vedla právě do Nashville. Zde nastaly pro obchodníky čtyři možnosti, přičemž tři z nich mířily od Nashville na jihozápad a jedna na jihovýchod. Buďto mohli pokračovat dále na jih do New Orleans po General Jackson's Military Road, do Natchezu či Vicksburgu po Natchez Trace nebo se vydat dále na západ do Memphisu. Ti, kteří se chtěli dostat do Memphisu tam nešli primárně kvůli prodeji otroků, ale protože mnoho otroků odsud mířilo po řece Mississippi do Natchezu či New Orleans.²⁴⁴ Obchodníci však otroky nevyváželi jen do západní části „dolního jihu“. Mnohé cesty vedly také do Georgie a Alabamy. Mezi hlavní takové cesty patřila Georgia Road, někdy nazývána jako Federal Road. Vedla především do Georgie, kde se dostávala až k Athénám, ale její větve dosahovaly až do východní Alabamy.²⁴⁵ Při cestě ze střední Georgie se cesta u městečka Ramhurst dělila na dvě velké

²³⁸ Equal Justice Initiative. *Slavery in America: The Montgomery Slave Trade*, 2018. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/resrep30693.5>.

²³⁹ GUDMESTAD, Robert H. *A Troublesome Commerce: The Transformation of the Interstate Slave Trade*. Baton Rouge: LSU Press, 2003. ISBN 978-08-0712-922-7, s. 40–42.

²⁴⁰ Častý problém u těchto cest představovala bahnitost. BERLIN, Ira, s. 112.

²⁴¹ GUDMESTAD, Robert H, s. 41.

²⁴² DOLLARHIDE, William, s. 12.

²⁴³ Tamtéž, s. 22.

²⁴⁴ GUDMESTAD, Robert H, s. 41.

²⁴⁵ WOODWARD, Bill. *Old Federal Road of Georgia*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <http://files.usgwarchives.net/ga/history/federalroad.txt>.

větve, přičemž jedna mířila na západ do Nashville a druhá na východ do Knoxville.²⁴⁶ Právě cesta z Knoxville přes Federal Road představovala druhou výraznou pozemní cestu směřující do centrální Georgie.

Do Georgie a z ní dál na západ se dalo z Virginie, Marylandu a Karolín dostat i jednodušší a podstatně kratší cestou. Obchodníci s otroky velmi hojně využívali cestu přes Upper Road. Ta vedla z Fredericksburgu přes Richmond až do oblasti jihokarolínského Hamburgu a georgijské Augusty.²⁴⁷ Jedná se rovněž o velmi starou cestu, která svou roli hrála již v americké válce za nezávislost.²⁴⁸ Obchodníci měli k dispozici další cestu, Fall Line Road. Ta vedla rovněž z Virginie do Georgie, ale její trasa vedla mnohem blíže k pobřeží.²⁴⁹ Z Augusty pak dál pokračovala do Montgomery.²⁵⁰ Z Augusty dále na jihozápad vedla Federal Horse Path, navazující na Uper Road a Fall Line Road a směřovala k New Orleans.²⁵¹ Co se týče obchodu čistě podél východního pobřeží, ležela zde King's Road či King's Highway. Ta propojovala pobřežní města jako Fredericksburg, Norfolk, Wilmington, Savannah a Charleston, avšak obchodníci ji využívali především jako poštovní cestu a pro dálkový obchod, tedy i ten s otroky se příliš nehodila.²⁵² Města jako Savannah a Charleston využívala především námořní trasy při pobřeží. Otroky z těchto měst exportovali pozemní cestou do vnitrozemí pouze v malém měřítku. Pokud ano, jednalo se především o export do Augusty.²⁵³ Pozemní obchod s otroky v menší míře probíhal také mezi Richmondem, potažmo Baltimorem a Louisville. Zejména velcí obchodníci s otroky ve 30. letech 19. století, Ballard a Rutherford, využívali vyšší ceny otroků v Louisville tak, že nakoupili otroky v Richmondu, dostali je do Louisville, kde je prodali se ziskem zhruba 50 dolarů za každého otroka.²⁵⁴

Jak však přesun po těchto pozemních cestách vypadal? Otroci cestovali se svými majiteli nebo obchodníky v karavanách, které tvořily dlouhé řady. Takovýmito karavanám

²⁴⁶ Tamtéž.

²⁴⁷ GUDMESTAD, Robert H, s. 22–23.

²⁴⁸ U.S. 29 Maryland to Florida. *Origins of the Route*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://highways.dot.gov/highway-history/general-highway-history/us-29-maryland-florida>.

²⁴⁹ DOLLARHIDE, William, s. 5.

²⁵⁰ Tamtéž, s. 6.

²⁵¹ SOUTHERLAND, Henry deLeon. *The Federal Road Through Georgia, the Creek Nation, and Alabama, 1806–1836*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 1989. ISBN 978-08-1730-443-0, s. 30.

²⁵² DOLLARHIDE, William, s. 4.

²⁵³ BELLAMY, Donnie D., WALKER, Diane E, s. 165–177.

²⁵⁴ Rice C. Ballard Papers #4850, *Southern Historical Collection, Wilson Library, University of North Carolina at Chapel Hill*. [online]. 19. 3. 1853. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: https://findingaids.lib.unc.edu/04850/#folder_188#1.

otroků se říkalo „*coffles*“.²⁵⁵ Tyto cesty mohly trvat od pár týdnů, až po několik měsíců.²⁵⁶ Takto dlouhá cesta s sebou pochopitelně přinášela mnohá rizika. Otroci se často pokoušeli o vzpoury, kterých se obchodníci s otroky báli nejvíce, a proto se jim snažili všemi možnými způsoby zabránit. Otroky k sobě v průběhu cesty svázali po dvojicích. Mužské otroky k sobě svázali řetězy kolem rukou a ženy lany, občas kolem krku.²⁵⁷ Po celou délku této karavany k sobě všechny dvojice pojil ještě jeden dlouhý řetěz, aby žádný otrok nemohl uprchnout. Jako další preventivní opatření používali obchodníci otrocký zpěv. Pravděpodobně se totiž nejednalo o spontánní zpěv z radosti, ale o zpěv nucený. Podle některých historiků se jednalo o umělé zlepšení nálady mezi otroky²⁵⁸ a podle jiných se jednalo o představení pro kolemjdoucí, aby se podpořil mýtus o „štěstí a bezstarostnosti otroků.“²⁵⁹ Hudbu si při cestách obstarávali otroci sami, především za doprovodu houslí, kytar a tahacích či foukacích harmonik.²⁶⁰

Cestovalo se většinou po hlavním obchodních cestách, takže až na výjimky²⁶¹ se nejednalo o příliš nepříjemné cestování. Na druhou stranu se příliš nedbalo na pohodlí otroků. V dlouhých řadách museli pouze s krátkými přestávkami urazit mezi 30 až 40 kilometry denně²⁶² a v horkém jižanském létě se tak nejednalo o nic příjemného. Pokud se putující otrok navzdory veškeré snaze naprosto vyčerpal, přesunuli ho do vozů, které jely před otroky.²⁶³ V těchto vozech obvykle cestovala pouze otrocká batolata, která ještě nedokázala putovat na tak dlouhé vzdálenosti.²⁶⁴ Od všudypřítomných řetězů a lan si otroci většinou nemohli odpočinout ani v noci. Pokud se poštěstilo a celá výprava mohla spát pod přístřeškem, spali otroci spoutáni na dřevěných podlahách.²⁶⁵ Většinou se ale spalo pod širým nebem nebo pod jednoduchými provizorními stany.²⁶⁶

²⁵⁵ TADMAN, Michael, s. 48.

²⁵⁶ Například jedna z frekventovaných tras z Virginie do New Orleans trvala kolem 2 měsíců. BERLIN, Ira, s. 112.

²⁵⁷ Ženy a muži měli občas také „oprátku“ kolem svého krku, avšak muži železnou. Říkalo se jí železný límec neboli „*iron collar*“: SHERWIN, Oscar. Trading in negroes. *Negro History Bulletin*. [online]. 1954, roč. 8, č. 7, s. 160–164. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/44214396?seq=1>.

²⁵⁸ GUDMESTAD, Robert H, s. 46.

²⁵⁹ TADMAN, Michael, s. 73.

²⁶⁰ SHERWIN, Oscar, s. 160–164.

²⁶¹ BERLIN, Ira, s. 112.

²⁶² FRAUDENBERGER, Herman, PRITCHETT, Jonathan B., s. 447–477.

²⁶³ SHERWIN, Oscar, s. 160–164.

²⁶⁴ TADMAN, Michael, s. 72.

²⁶⁵ SHERWIN, Oscar, s. 160–164.

²⁶⁶ TADMAN, Michael, s. 75.

5.2 Přeprava přes námořní trasy

Z charakteru obchodu s otroky lze jen velmi těžko odhadovat počet prodaných otroků ve Spojených státech 19. století. To platí především pro pěší, říční a železniční přepravu. Ohledně námořní přepravy otroků při pobřeží máme velmi dobrou představu o tom, kolik otroků tímto způsobem obchodníci přepravili. Čím to však je? V roce 2013 skupina historiků provedla rozsáhlou studii analyzující přes 24 400 dokumentů obsahující informace o zhruba 135 000 otrocích transportovaných podél pobřeží mezi lety 1810–1861.²⁶⁷ Za použití odhadů Bancrofta či Fogela s Engermanem o celkovém počtu přesunutých otroků se tedy dá odhadnout, že po moři obchodníci převezli zhruba 13–16 % všech otroků v rámci vnitřního obchodu s otroky v USA. Mezi hlavní analyzované dokumenty patřily formuláře. Obchodníci je museli vyplnit před vyplutím lodi, která otroky převážela. Do formulářů vyplnili jméno, pohlaví, věk a výšku otroka. Tyto formuláře se po zrušení otroctví shromáždily a uchovaly v národním archivu Spojených států.²⁶⁸

Není příliš překvapivé, že většina otroků převážena tímto způsobem skončila právě v přístavištích New Orleans.²⁶⁹ Virginský Norfolk se stal největším exportérem do New Orleans. Následovala ho města Mobile, Baltimore, Richmond, Charleston a Alexandrie.²⁷⁰ Průměrná doba plavby z těchto měst do New Orleans trvala zhruba 18 dní.²⁷¹ Například z Charlestonu trvala průměrná doba plavby až 26 dní.

Trh v New Orleans otroky z amerického pobřeží především přijímal, ale v několika málo případech také otroky exportoval. Jako hlavní centrum obchodu přijímající otroky z neworleanských přístavišť sloužil texaský Galveston. Druhé město s největším importem otroků právě námořní cestou představovala Savannah s největším dodavatelem Charlestonem. Většina námořního obchodu s otroky při pobřeží Spojených států probíhala mezi obdobími

²⁶⁷ STECKEL, Richard H., ZIEBARTH Nicolas. A Troublesome Statistic: Traders and Coastal Shipments in the Westward Movement of Slaves. *The Journal of Economic History*. [online]. 2013, roč. 73, č. 3, s. 792–809. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/24550631>.

²⁶⁸ *Slave Ship Manifests filed at New Orleans, 1807-1860*. [online]. [vid. 29. 6. 2024]. Dostupné z: <https://www.archives.gov/research/african-americans/slave-ship-manifests.html>.

²⁶⁹ Jednalo se zhruba o 78 781 otroků, tedy o 58,7 % všech otroků přepravených po moři podél pobřeží Spojených států mezi lety 1810–1860. Viz Tabulka 3.

²⁷⁰ Viz Tabulka 3.

²⁷¹ FRAUDENBERGER, Herman, PRITCHETT, s. 447–477.

sklizně a výsadby rýže či bavlny, tedy od prosince do dubna. Existovalo několik výjimek, například Savannah, u které zůstal objem tohoto obchodu víceméně stejný po celý rok.²⁷²

Ve větší míře začal pobřežní obchod s otroky vzkvétat až ve 20. letech 19. století, a to především za přispění jedněch z největších obchodníků s otroky v amerických dějinách, Isaaca Franklina a Johna Armfielda. Ti se roku 1828 spojili a utvořili společnost Franklin & Armfield. Ta mezi lety 1828 až 1835 prodávala zhruba 1 200 otroků ročně a mnoho z nich právě námořní cestou.²⁷³ Pro společnost jako tuto se stalo vykupování otroků z Baltimoru, Richmondu a okolí a jejich následný přesun do New Orleans velmi výhodným obchodem. Jak jsem již zmínil v kapitole o cenách otroků, v New Orleans měli otroci vyšší cenu než právě v oblasti „horního jihu“. Převoz za jednoho otroka navíc stál něco mezi 12–30 dolary,²⁷⁴ přičemž se vzhledem k následným ziskům nejednalo o příliš vysokou cenu. Po roce 1835 se společnost zaměřila spíše na vnitrozemský obchod. Mnoho společností se tento výnosný úspěch pokusilo napodobit. Kvůli ekonomické krizi z roku 1837 se to však dlouho nikomu nedařilo až do poloviny 40. let.²⁷⁵

Jak jsem již zmínil, většina plaveb do New Orleans netrvala o moc déle než tři týdny. Oproti plavbě z Afriky přes Atlantik se tak může zdát, že otroci neměli tak špatné podmínky. Víme však, že mnoho otroků vidělo moře poprvé a kvůli tomu jich velká část trpěla mořskou nemocí, což není nic příjemného, obzvláště ve stísněných podpalubních prostorech. S těmi nastal problém zejména v první polovině 30. let, kdy se společnost Franklin & Armfield ocitla na svém vrcholu a otroci se v podpalubí na sebe mačkali jako při přesunu jejich předků přes Atlantik.²⁷⁶

²⁷² MCMILLAN, Richard. Savannah's Coastal Slave Trade: A Quantitative Analysis of Ship Manifests, 1840-1850. *The Georgia Historical Quarterly*. [online]. 1994, roč. 78, č. 2, s. 339–359. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40583036>.

²⁷³ HOWELL, Isabel. John Armfield, Slave-trader. *Tennessee Historical Quarterly*. [online]. 1943, roč. 2, č. 1, s. 3–29. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42620772>.

²⁷⁴ Takto nízkou cenu zapříčinilo zejména převážení vysokého množství otroků najednou. SCHERMERHORN, Calvin. Capitalism's Captives: The Maritime United States Slave Trade, 1807-1850. *Journal of Social History*. [online]. 2014, roč. 47, č. 4, s. 897–921. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43308821>.

²⁷⁵ Tamtéž, s. 897–921.

²⁷⁶ Tamtéž, s. 897–921.

5.3 Přeprava přes velké řeky

Otroká horečka počátku 19. století ve Spojených státech se odrazila i na místních velkých řekách, které sloužily k obchodu. Mezi americkými řekami se nejvíce pro přepravu otroků a následné obchodování s nimi využívala druhá nejdelší řeka Severní Ameriky, Mississippi.²⁷⁷ Není divu, jelikož se na této řece nacházelo mnoho významných center pro obchod s otroky. Od St. Louis, Memphisu, Vicksburgu, Natchezu až po New Orleans.²⁷⁸ Právě do posledních dvou jmenovaných měst mířila většina otroků přepravovaných po této řece. Je také důležité zmínit řeku Ohio, tedy levostranný přítok Mississippi. Tato řeka tvořící přirozenou hranici státu Kentucky umožňovala snadnou cestu obchodníkům s otroky z Kentucky do hlavních importních center na americkém jihozápadě, zejména do New Orleans. Jako hlavní obchodní centrum s otroky se na této řece prosadil Louisville, který se navíc napojil na trh v Lexingtonu a právě z Louisville se přepravovali otroci po řece Ohio a následně Mississippi do New Orleans (potažmo Natchezu nebo Vicksburgu).²⁷⁹

Mezi další řeky, sloužící k přepravě otroků patřila řeka Savannah. Ta podobně jako Ohio, tvoří přirozenou hranici dvou států. V tomto případě se však jedná o Jižní Karolínu a Georgii. Z hranic těchto dvou států tak byli otroci po řece přepravováni do Savannah, odkud většinou mířili námořní cestou do New Orleans. Hlavním shromaždištěm otroků pro tyto přesuny se stalo další významné město, které na řece leželo, Augusta.²⁸⁰ Mezi další řeky, které se hojně využívaly pro přepravu otroků patřila trojice řek v jižní Alabamě. Jednalo se řeky Mobile, Tombigbee a Alabama.²⁸¹ Tyto řeky propojovaly důležitý přístav ve městě Mobile s vnitrozemskými obchodními centry s otroky jako například Montgomery. To propojovaly s Mobile řeky Alabama a Tuscaloosa. Zbytek Alabamy se s Mobile propojil například řekou Tombigbee, do které se vlévala i Black Warrior River. Mezi zbylé řeky, kde probíhala přeprava otroků pro obchod s nimi patřily Apalachicola a Chattahoochee, které na sebe navazovaly.²⁸² Umožňovaly přepravu otroků a jiného zboží z Georgie, potažmo z Alabamy až k floridskému pobřeží. Obchodníci s otroky však na těchto řekách nepůsobili v tak velké míře jako na dříve

²⁷⁷ ZEISLER-VRALSTED, Dorothy. African Americans and the Mississippi River: Race, history and the environment. *Thesis Eleven*. [online]. 2019, roč. 39, č. 1, s. 81–101. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0725513618822010>.

²⁷⁸ JOHNSON, Walter. *River of Dark Dreams*. Cambridge: Harvard University Press, 2013. ISBN 978-06-7407-488-0, s. 143.

²⁷⁹ JOHNSON, Walter, s. 129.

²⁸⁰ BELLAMY, Donnie D., WALKER, Diane E, s. 165–177.

²⁸¹ BANCROFT, Frederic, s. 298–299.

²⁸² CAREY, Anthony Gene. *Sold Down the River: Slavery in the Lower Chattahoochee Valley of Alabama and Georgia*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 2011. ISBN 978-08-1731-741-6, s. 3.

zmíněných řekách.²⁸³ V podobně malé míře probíhala přeprava otroků po řekách Tennessee, která se vlévá do řeky Ohio,²⁸⁴ či Red River, jenž se vlévá do Mississippi.²⁸⁵

Způsob přepravy se na těchto řekách od začátku 19. století do roku 1861 značně změnil. První dvě dekády se pro přepravu otroků i jiného zboží používaly na amerických řekách téměř výhradně velké obdélníkové dřevěné pramice.²⁸⁶ Jednalo se o relativně velké lodě s plochým dnem. Posádka obvykle čítala 6 až 12 mužů. Jednalo se o lodě značně pomalé a nedokázaly plout proti proudu. Zato však měly vysokou nosnost, a proto patřily mezi ideální plavidla pro říční obchod na americkém jihu.²⁸⁷

K hlavnímu nárůstu přepravy otroků po řekách došlo až s nástupem nového vynálezu, který říčnímu obchodu ve Spojených státech výrazně pomohl. Tím se staly říční parníky. Nejen kvůli své rychlosti, ale i snazší přepravě na řekách se díky nim zpopularizoval říční dálkový obchod ve Spojených státech. Po nástupu těchto říčních parníků připlouvalo po řece Mississippi dvakrát více lodí než kdy předtím.²⁸⁸ Z toho těžily i okolní regiony, například území na západě Louisiany, Great Raft, zbohatlo téměř čistě na prodeji otroků do New Orleans. Tamní obchodníci shromažďovali otroky z okolních regionů a z města Shreveport je poté posílali po řece Red River do New Orleans.²⁸⁹

Ač se říční parníky používaly i jinde než na Mississippi,²⁹⁰ patřila pro ně tato řeka, zejména pro svou značnou šířku po většině délky toku mezi řeky nejvýznamnější. Kromě otroků zde parníky převážely dřevo, cukr, bavlnu a jiné zemědělské produkty.²⁹¹ Říční obchod s otroky probíhal v největší intenzitě na trase Natchez – New Orleans, kdy již ke konci 20. let 19. století opouštělo břehy přístavu v Natchezu více než 20 parníků denně.²⁹² V průběhu let prošly říční parníky výraznými proměnami. Ve dvacátých letech se na průměrný říční parník dalo naložit

²⁸³ I proto nejsou tyto řeky reflektovány v mapě. WILLOUGHBY, Lynn. *Flowing Through Time A History of the Lower Chattahoochee River*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 2012. ISBN 978-08-1735-725-2, s. 76.

²⁸⁴ COULTER, Ellis Merton. *William G. Brownlow: Fighting Parson of the Southern Highlands*. Knoxville: University of Tennessee Press, 1999. ISBN 978-15-7233-050-4, s. 86.

²⁸⁵ GUDMESTAD, Robert. Steamboats and the Removal of the Red River Raft. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 2011, roč. 52, č. 4, s. 389–416. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/23074722>.

²⁸⁶ V angličtině se tomuto typu lodí říká „flatboats“ pro ploché dno těchto lodí. MOORE, John Hebron. *The Emergence of the Cotton Kingdom in the Old Southwest: Mississippi, 1770–1860*. Baton Rouge: LSU Press, 1988. ISBN 978-08-0711-404-9, s. 156–177.

²⁸⁷ MOORE, John Hebron, s. 156–177.

²⁸⁸ Tamtéž, s. 156–177.

²⁸⁹ GUDMESTAD, Robert, s. 389–416.

²⁹⁰ Například na řece Savannah. BELLAMY, Donnie D., WALKER, Diane E., s. 165–177.

²⁹¹ Mezi důležité řeky pro parníky patřila i řeka Ohio, jako důležitý přítok řeky Mississippi. ZEISLER-VRALSTED, Dorothy, s. 81–101.

²⁹² MOORE, John Hebron, s. 156–177.

na 500 až 600 balíků bavlny.²⁹³ Později toto číslo stoupl až na 1 500 balíků, přičemž ty největší parníky dokázaly na řece Mississippi převážet náklad až o 3 000 balících bavlny.²⁹⁴ Jak se zlepšovaly říční parníky, snižovala se také doba přepravy, za 41 let (1814–1855) se zrychlila přeprava z Natchezu do New Orleans bezmála devětkrát.²⁹⁵

Otroky ve Spojených státech pojilo s parníky silné pouto. Nejenže se v nich přepravovali na prodej, ale také patřili mezi členy posádky. V 50. letech 19. století jich pracovalo na říčních parnicích několik tisíc.²⁹⁶ Na lodích pracovali na mnoha pozicích, například jako správci, číšníci, kuchaři, pokojští a topiči.²⁹⁷ Za svou práci dostávali také zapláceno, avšak jejich majitelé jim peníze často zabavili. Zejména pro topiče se nejednalo o jednoduchou práci. Celé dny přikládali pod kotel, aby parník dorazil včas na kýžené místo a dostatek odpočinku jim rozhodně dozorcí nedopřáli.²⁹⁸ I ostatní otročtí pracovníci se neměli na parníku o moc lépe a jelikož zde pracovali rovněž bělošští pracovníci, docházelo zde k rasově motivovanému násilí a u otrokyň dokonce k násilí sexuálnímu.²⁹⁹

Přepravování otroci se měli samozřejmě nejhůř. Podobně jako na moři, i na řekách obchodníci otroky přepravovali v lodním podpalubí. Ženy a muže k sobě přivázali řetězy, občas i po celou dobu plavby. V jiných případech ale otrokům dovolili vyjít z podpalubí na palubu, aby se mohli alespoň protáhnout.³⁰⁰ Pokud jim tuto možnost odepřeli, mohlo jednoduše dojít k šíření nemocí, jelikož otroci žili v podpalubí tísně v malých prostorech ve vlastní špíně. Jednalo se tedy o podobné podmínky jako u jejich předků při cestě z Afriky či u jejich vrstevníků uvězněných v podpalubí námořních lodí poblíž pobřeží Spojených států.³⁰¹

²⁹³ Balíkem bavlny rozumí zhruba 200 kg bavlny. *National Cotton Council of America*. [online]. [vid. 22. 8. 2023] Dostupné z: <https://www.cotton.org/tech/bale/bale-description.cfm>.

²⁹⁴ Tamtéž, s. 156–177.

²⁹⁵ V roce 1814 trvala cesta na trase Natchez – New Orleans zhruba 150 hodin, v roce 1855 už pouhých 17 hodin. Jednalo se tedy zhruba o 8,82násobné zrychlení. JOHNSON, Walter, s. 79.

²⁹⁶ GUDMESTAD, Robert. Technology and the World the Slaves Made. *History Compass*. [online]. 2006, roč. 4, č. 2, s. 193–401. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1478-0542.2006.00313.x>.

²⁹⁷ JOHNSON, Walter, s. 7.

²⁹⁸ VASCONCELLOS, Ramon. Industrial Slavery. *Financial History* [online]. 2021, č. 137, s. 14–19. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.proquest.com/scholarly-journals/industrial-slavery/docview/2776212779/se-2?accountid=17116>.

²⁹⁹ Otrokyň pracovali zpravidla jako kuchařky či komorné. GUDMESTAD, Robert, s. 193–401.

³⁰⁰ TADMAN, Michael, s. 79–80.

³⁰¹ JOHNSON, Walter, s. 130.

5.4 Přeprava přes čerstvou železniční síť

V první polovině 19. století nehrály železnice v přepravě otroků velkou roli. V roce 1840 se na jihu Spojených států nacházelo pouze několik železnic, zejména v západní Virginii, Marylandu, Severní Karolíně, Jižní Karolíně a Georgii.³⁰² V následující dekádě se na těchto několik železnic začaly navazovat železnice nové a v padesátých letech se začalo na jihu ročně dokončovat tolik železnic, že na sklonku občanské války mohli lidé cestovat z jednoho konce jihu Spojených států na druhý pouze prostřednictvím již relativně husté železniční sítě.³⁰³

Zjistil jsem, že na většině z těchto železnic dostavených do roku 1861 obchodníci převáželi otroky.³⁰⁴ K průzkumu převážení otroků na jednotlivých železnicích jsem použil mnoho různorodých zdrojů. V některých případech lze důkazy o přesunu otroků na konkrétních železnicích dohledat jak v literatuře použité v předešlých kapitolách,³⁰⁵ tak v jiných knihách.³⁰⁶ Mezi dalšími zdroji jsem využil odborné články,³⁰⁷ dokument od Equal Justice Initiative,³⁰⁸ nebo disertační práce Keri Petersena³⁰⁹ a Stevena Collinse.³¹⁰

Následně jistý problém představovalo zjištění směru, kterým na oněch železnicích otroky převáželi. Proto mi přijde logické se inspirovat z kapitoly o pozemních cestách, jelikož železnice se z velké části nacházely právě podél těchto cest. Například se hojně využívala trasa ze střední Georgie přes severní Alabamu na jih Mississippi³¹¹ nebo z Jižní Karolíny

³⁰² MARRS, Aaron W., s. 17.

³⁰³ Tamtéž, s. 19.

³⁰⁴ Viz Obrazová příloha 2.

³⁰⁵ South Carolina Railroad, Richmond and Peterburg Railroad v: TADMAN, Michael, s. 77–79; Seaboard and Roanoke Railroad a Weldon Railroad v: BANCROFT, Frederic, s. 250, 291.

³⁰⁶ South Carolina Railroad a Virginia and Tennessee Railroad v: KORNWEIBEL, Theodore. *Railroads in the African American Experience: A Photographic Journey*. Baltimore: Johns Hopkins University Press. ISBN 978-08-0189-162-5, s. 25; The New Orleans, Jackson and Great Northern Railroad v: MCLAUGHLIN-STONHAM, Hilary. *From Slavery to Civil Rights On the Streetcars of New Orleans 1830s-present*. Liverpool: Liverpool University Press, 2020. ISBN 978-17-8962-224-9, s. 21–52; Richmond and Danville Railroad, Mobile and Ohio Railroad, Central Railroad of Georgia, Richmond, Fredericksburg and Potomac Railroad a South-Western Railroad v: MARRS, Aaron W., s. 24, 104, 153–154.

³⁰⁷ The East Tennessee & Georgia Railroad v: COLLINS, Steven G. Progress and Slavery on the South's Railroads. *Railroad History*. [online]. 1999, č. 181, s. 6–25. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43524014>.

³⁰⁸ Montgomery Railroad v: Equal Justice Initiative. *The Montgomery Slave Trade*. [online]. Montgomery, 2013. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: <https://eji.org/files/slavery-in-america-summary.pdf>.

³⁰⁹ North Carolina Railroad v: PETERSEN, Keri T. *The North Carolina Railroad, Industrial Slavery, and the Economic Development of North Carolina*. [online]. Chapel Hill: The University of North Carolina. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: https://libres.uncg.edu/ir/uncg/f/Petersen_uncg_0154D_12371.pdf.

³¹⁰ Memphis and Charleston Railroad v: COLLINS, Steven G. *Organizing the South: Railroads, Plantations, and War*. [online]. Baton Rouge: Louisiana State University, 1999. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: https://repository.lsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=8074&context=gradschool_disstheses.

³¹¹ TADMAN, Michael, s. 77.

do Montgomery.³¹² Mezi další železniční trasy s podobným směrem jako jiné pozemní trasy patřila Mobile & Ohio Railroad. K jejímu dokončení došlo až na přelomu 50. a 60. let, ale v částech tratě se provozovala již dříve a přivážela do Mobile otroky z celého Mississippi a Tennessee.³¹³ Velkou váhu měl stále export otroků z Virginie, odkud se mohli otroci převážet buďto po železnicích podél pobřeží (Richmond, Wilmington, Augusta a dále)³¹⁴ nebo přes železnici, která vedla z Baltimoru, přes Lynchburg až do Chattanooga v jižním Tennessee.³¹⁵ Odtud se otroci dále převáželi, a to buďto na západ do Memphisu, Mobile či New Orleans nebo na jih do střední Georgie či Alabamy.³¹⁶

Podobně jako u říčních parníků nepanovalo spojení otroků se železnicemi pouze v jejich přepravě. Hráli totiž klíčovou roli ve výstavbě železniční sítě na jihu Spojených států. Zejména v 50. letech 19. století pracovali na pokládání železnic tisíce otroků a podle některých odhadů pracovalo na jižanských železnicích v 50. letech každý rok zhruba 10 000 otroků.³¹⁷ To platilo především pro železnice v dolním jihu, jinde využívali především německé a irské imigranty.³¹⁸ Velkou část otroků si na tuto práci obchodníci nekoupili, ale pouze propůjčili, obvykle po dobu jednoho roku. Cena za propůjčení jednoho otroka se v tomto případě pohybovala okolo 150 až 250 dolarů za rok. Součástí smlouvy o propůjčení otroka pro stavbu železnice často tvořily dodatky, které zakazovaly pracovat danému otrokovi v nebezpečných podmínkách. Zakazovaly například hloubení tunelů, kudy následně vedla železnice.³¹⁹ Některé společnosti ale otroky pro výstavbu svých železnic přímo kupovali, zejména proto, aby se vyhnuli poměrně vysokým poplatkům za smrt propůjčeného otroka.³²⁰ Nešlo samozřejmě pouze o soukromé společnosti, jelikož 55 % investic do výstavby železnic pocházelo z veřejných peněz. Například

³¹² BANCROFT, Frederic, s. 291.

³¹³ MARRS, Aaron W., s. 163.

³¹⁴ BANCROFT, Frederic, s. 291.

³¹⁵ COLLINS, Steven G., s. 6–25.

³¹⁶ GATES, Frederick B. The Impact of the Western & Atlantic Railroad on the Development of the Georgia Upcountry, 1840-1860. *The Georgia Historical Quarterly*. [online]. 2007, roč. 91, č. 2, s. 169–184. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40584996>.

³¹⁷ KORNWEIBEL, Theodore Jr. Railroads and slavery. *Railroad History*. [online]. 2003, č. 189, s. 34–59. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43504849>.

³¹⁸ COTTERILL, R. S. Southern Railroads, 1850-1860. *The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1924, roč. 10, č. 4, s. 396–405. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1892932>.

³¹⁹ Hlavní důvod předsatvovalo používání výbušnin při hloubení tunelů. V této zprávě si stavební inženýr Claudius Crozet stěžuje na to, jak je těžké sehnat otroky, jejichž majitelé by podobné dodatky nevyžadovali. *Railroads and the Making of Modern America. Claudius Crozet's Monthly Report for December, 1853*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: https://railroads.unl.edu/documents/view_document.php?rends%5B%5D=letter&topics%5B%5D=Slavery&id=rail.blue.0013.

³²⁰ Někdy se musela zaplatit pokuta až 1 300 dolarů za smrt propůjčeného otroka. Tyto poplatky/pokuty se obvykle předem stanovily ve smlouvě o půjčce. COLLINS, Steven G., s. 6–25.

při pořízení 90 otroků na stavbu North Carolina Railroad investoval stát Jižní Karolína 80 000 dolarů.³²¹ Otroká práce se rovněž využívala pro udržování a opravy již stávajících železnic.³²²

Obchodníci zpočátku otroky umísťovali do zavazadlových prostorů nákladních vozů. Otroky doprovázel buďto dosavadní majitel nebo agent, který se touto přepravou živil.³²³ Časem obchodníci s otroky začali čím dál více preferovat nákladní vozy lokomotiv, a proto vznikly specifické vozy pouze pro přepravu otroků.³²⁴ Podle některých autorů se na všech jižanských železnicích v 50. letech podobné vozy nacházely.³²⁵

Železnice se tedy pro přepravu otroků již na konci 50. let velmi hojně využívala. Tento způsob přepravy otroků mohl mít možná i větší potenciál, ale občanská válka, která v roce 1861 mezi Severem a Jihem vypukla, tomuto způsobu přepravy otroků příliš nepřála, jelikož železnice musely plnit roli vojenskou. Několik železnic, které mohli obchodníci pro tento způsob přepravy otroků využívat se také dokončily příliš pozdě na to, aby se daly pokládat za důležité pro obchod s otroky.³²⁶ Jednalo se o železnice, které by propojovaly další centra obchodu s otroky, a obchod s otroky by ještě víc zjednodušil a zrychlil. Například Mississippi Central Railroad se dokončila až v roce 1860, Mississippi & Tennessee Railroad v roce 1861 a Alabama & Florida Railroad rovněž v roce 1861.³²⁷

³²¹ Tamtéž, s. 6–25.

³²² Viz Obrazová příloha 3.

³²³ KORNWEIBEL, Theodore., s. 25.

³²⁴ V angličtině je většinou nazývali jako: „*ne*ro cars*“ či „*ni**er cars*“. Tamtéž, s. 26.

³²⁵ TADMAN, Michael, s. 77.

³²⁶ Proto na takových železnicích nevedou v přiložené mapě žádné trasy. Viz Obrazová příloha 2.

³²⁷ *Confederated Railroads*. [online]. [vid. 11. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.csa-railroads.com/>.

6 Mapa obchodu s otroky v letech 1808–1861

V rámci této bakalářské práce jsem jako praktický výstup vytvořil v programu ArcGIS Pro unikátní mapu obchodu s otroky. Součástí mapy jsou hlavní centra obchodu s otroky, vymezena ve čtvrté kapitole a hlavní trasy obchodu s otroky, vymezené v kapitole páté. Vytvoření kvalitní, ale přehledné mapy představovalo jednu z motivací k výběru tématu této práce. Nelze ale tvrdit, že by k tématu žádné mapy neexistovaly. Mezi ty propracovanější patří například mapa ilustrátora *László Kubinyie*,³²⁸ mapa od *National Museum of African American History & Culture*,³²⁹ mapa od *Digital Scholarship Lab* na Univerzitě v Richmondu³³⁰ nebo mapa z knihy *American Horizons*.³³¹ Tyto mapy však často nezohledňují například dobové cesty, které se pro obchod s otroky používaly, nerozlišují významnost obchodních center nebo nerozdělují typy přepravy otroků.

V první fázi tvorby mapy jsem potřeboval nalézt hlavní dopravní, potažmo obchodní cesty ve Spojených státech ve vymezeném období. Zdroje pro tuto tvorbu jsem uvedl v předešlé kapitole spolu s mapou Johna Disturnella z roku 1850.³³² Následně jsem cesty překreslil do mapy a rozdělil je na hlavní a vedlejší dopravní cesty. K takovému rozdělení mě inspirovala rozdělení od různých autorů, například *Roberta H. Gudmestada*,³³³ *Williamu Dollarhidea*³³⁴ či atlasu *United States History Atlas*.³³⁵ Vedle dopravních cest jsem potřeboval zakreslit do mapy železnice, jejichž výstavba skončila do konce vymezeného období, tedy do roku 1861. K tomu jsem využil mapovou vrstvu profesora *Jeremy Attacka*, který v roce 2015 pomocí georeferencování převedl železnice z mapy *The American Railroad Network 1861–1890*³³⁶ do digitální podoby.³³⁷

³²⁸ BALL, Edward. *Smithsonian Magazine. Retracing Slavery's Trail of Tears*. [online]. 2015. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.smithsonianmag.com/history/slavery-trail-of-tears-180956968/>.

³²⁹ *National Museum of African American History & Culture. Domestic Slave Trade*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.searchablemuseum.com/domestic-slave-trade>.

³³⁰ SCHERMERHORN, Calvin. *The Business of Slavery and the Rise of American Capitalism, 1815–1860*. New Haven: Yale University Press, 2015. 978-03-0019-200-1, s. 14.

³³¹ SCHALLER, M. et al. *American Horizons: U.S. History in a Global Context, Volume 1*. 3. vyd. New York: Oxford University Press, 2017. ISBN 978-01-9065-948-6, s. 440.

³³² *Disturnell's new map of the United States and Canada: showing all the canals, rail roads, telegraph lines and principal stage routes, 1850*. [online]. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <http://hdl.loc.gov/loc.gmd/g3700.fi000031>.

³³³ GUDMESTAD, Robert H.

³³⁴ DOLLARHIDE, William.

³³⁵ *United States History Atlas*. Santa Barbara: Mapsdotcom, 2011. ISBN 978-09-8328-221-1, s. 19.

³³⁶ TAYLOR G. R., NEU, I. D. *The American Railroad Network, 1861–1890*. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1956. ISBN 978-0252-07-114-0.

³³⁷ ATTACK, J. *Historical Geographic Information Systems (GIS) database of U.S. Railroads for 1861*. [online]. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z:

Následně jsem rozdělil města na hlavní centra obchodu s otroky a vedlejší centra obchodu s otroky. Mezi hlavní centra jsem zařadil města Baltimore, Richmond, Augusta, Savannah, Charleston, Montgomery, Mobile, New Orleans, Memphis a Natchez. Města Baltimore, Savannah, Charleston a Mobile jsem vybral kvůli své důležitosti v rámci námořního vnitřního obchodu s otroky v USA. Města Memphis a Natchez zase plnila roli důležitých distribučních center poblíž důležité řeky Mississippi. Mezi města s největším exportem patřil Richmond, proto by v tomto výběru nemohl chybět a města Montgomery a New Orleans zase patřila k hlavním distribučním centrům pro místní majitele plantáží v dolním jihu.

Vedlejší obchodní centra jsem vybral ze zbylých měst zmíněných ve čtvrté kapitole. Na pomezí mezi hlavními centry obchodu s otroky a vedlejšími centry obchodu s otroky se nachází města jako St. Louis, Louisville, Vicksburg, Wilmington nebo Galveston. Například Galveston jsem zařadil do vedlejších center obchodu s otroky z důvodu poměrně krátkého působení obchodu s otroky v oblasti, konkrétně od připojení Texasu ke Spojeným státům v roce 1845. Důvod k zařazení St. Louis do této kategorie spočíval v příliš velké závislosti obchodu na řece Mississippi. Jiná města, jako Natchez a Memphis se rovněž vyznačovala závislostí na řece Mississippi, ale ve větší míře využívala i pozemní cesty.

Po zanesení obchodních cest, železnic a obchodních center s otroky jsem potřeboval vyznačit hlavní trasy. Ty jsem rozdělil podle struktury předešlé kapitoly na pozemní, železniční, říční a námořní. V předešlé kapitole jsem tyto trasy rovněž vymezil. Pro potřeby mapy jsem ale uznal za nutné, alespoň tedy u tras pozemních, rozlišit trasy hlavní a vedlejší, jako jsem učinil u obchodních center. Mezi hlavní trasy jsem zařadil pouze několik nejvýznamnějších tras. Zejména ty mířící z horního Jihu do New Orleans a do východní části dolního Jihu. Zbytek vedlejších tras spojuje všechna zbylá centra obchodu s otroky.

Námořní trasy spojující pobřežní města je nutné brát s jistou rezervou. Tyto trasy nejsou tak přesné, jako trasy pozemní. Jako hlavní cíl zakreslení těchto tras do mapy jsem považoval vyznačení směrů vnitřního námořního obchodu s otroky s velkým zaměřením na námořní export otroků do New Orleans. Je pochopitelné, že dané trasy vedly mnohem blíže u pobřeží, ale pro lepší grafické zpracování jsou na sebe napojeny povětšinou dále od pobřeží.

U řek nastal problémem s výběrem tras, které se do mapy zaznamenají. Za cíl jsem si dal vytvoření přehledné mapy, a po zanesení všech říčních tras zmíněných v předešlé kapitole se mapa stala málo přehlednou. Proto jsem vybral pouze nejdůležitější řeky využívané pro obchod s otroky, a to *Savannah, Alabama, Mobile, Tennessee, Mississippi* a její přítoky, *Ohio* a *Red River*.

Kromě chybějících říčních tras obchodu s otroky musím poznamenat i absenci některých pozemních a železničních tras. Pro přehlednost mapy jsem musel redukovat několik z nich, spolu s několika obchodními centry. Za pozornost by určitě stála centra ve střední Georgii, Mississippi nebo podél velkých řek.³³⁸ Železničních tras bych mohl rovněž vyznačit více, ale opět jsem pro přehlednost provedl redukci na trasy, u nichž je prokázán významnější objem obchodu s otroky.

³³⁸ Například Baton Rouge či Jackson. JOHNSON, Walter, s. 86.

Závěr

Cíl mé bakalářské práce spočíval v analýze vnitřního obchodu s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808–1861 a vymezením hlavních obchodních center s otroky na jihu Spojených států, spolu s vymezením hlavních tras mezi těmito centry.

Rozmach vnitřního obchodu s otroky ve Spojených státech je silně spojen s rokem 1808, jelikož v tomto roce americký kongres schválil zákon o zákazu dovozu otroků. K ilegálnímu dovozu otroků sice docházelo i po roce 1808, ale ne v takové míře, jak se často uvádí, pravděpodobně v řádech stovek a nižších tisíců ročně. Američtí majitelé plantáží se tedy museli spolehnout téměř výhradně na otroky dovezené před tímto rokem. Kvůli vyzrňovačce bavlny, vynalezené na sklonku 18. století, se ve Spojených státech rozmohl bavlnářský průmysl a potřeba otroků spolu s ním. Otroci se od rozmachu bavlnářského průmyslu prodávali téměř v každém městě Spojených států, vytvářeli se frekventované obchodní trasy, otroctví se čím dál více dostávalo do popředí veřejného života na jihu Spojených států a pomáhalo majitelům otroků získávat vyšší společenský status.

V rámci tohoto obchodu se postupně jednotlivé jižanské státy profilely buďto exportní nebo importní. Při svém rozdělení jsem se opíral o záznamy z cenzů a odhadovaný přirozený přírůstek u otroků. Výsledky těchto odhadů je pro jejich pravděpodobnou nepřesnost potřeba brát s rezervou, ale pro účely takového rozdělení postačily. Mezi exportní státy jsem tedy zařadil Virginii, Jižní Karolínu, Maryland, Severní Karolínu, Kentucky a Delaware. Mezi státy importní zase Mississippi, Alabamu, Louisianu, Texas, Arkansas, Missouri, Georgii, Tennessee a Floridu. Je nutné podotknout, že několik států, například Jižní Karolína a Kentucky se staly exportními státy až v průběhu 20. let 19. století.

Obchod s otroky probíhal téměř v každém větším městě na jihu Spojených států. Některá města však sloužila jako obchodní centra s otroky, otroci se do takových měst přiváželi i z velkých vzdáleností. Některá tato centra měla větší dopad pro obchod s otroky než jiná, a proto jsem centra rozdělil na hlavní a vedlejší. Do kategorie hlavních obchodních center jsem zařadil Baltimore, Richmond, Augustu, Savannah, Charleston, Montgomery, Mobile, New Orleans, Memphis a Natchez. Města jako Baltimore, Savannah, Charleston, New Orleans a Mobile se stala klíčovými uzly obchodu s otroky kvůli svému přístupu k pobřeží. Dalším významným faktorem se stala návaznost měst na obchod na řece Mississippi, konkrétně u měst Memphis a Natchez. Hlavní centra obchodu s otroky sloužila i jako významná vnitrozemská

distribuční centra, jako například Richmond, Augusta a Montgomery. Přístup k obchodu s otroky se v jednotlivých městech často výrazně lišil. Čím dále na jihozápad Spojených států se města nacházela, tím zřetelnější v nich obchod s otroky byl. Například ve městech jako Montgomery nebo New Orleans byl tento obchod natolik všudypřítomný, že jej nešlo přehlédnout.

Obchod s otroky ve Spojených státech je možné rozdělit podle mnoha parametrů, například podle typu přepravy. V práci jsem takto rozdělil trasy obchodu s otroky na pozemní, námořní, říční a železniční. Identifikace pozemních tras probíhala složitě, jelikož jen málo dostupných zdrojů zmiňuje konkrétní trasy, po kterých se obchodníci s otroky vydávali. Proto jsem přistoupil k analýze cest, které se zde v první polovině 19. století využívaly k obchodu, a poté vybral ty z nich, které spojovaly již dříve vymezená obchodní centra s otroky, mezi nimiž takový obchod prokazatelně probíhal. Hlavní směr obchodních tras s otroky vedl z oblasti horního jihu na jih. Z Virginie, odkud se exportovalo nejvíce otroků, vedly dva hlavní směry tras. První směr vedl do Nashvillu a odtud buďto na jihozápad do New Orleans, nebo na jihovýchod do Atlanty, odkud vedly trasy dále do Augusty nebo Montgomery. Druhá hlavní trasa z Virginie vedla jižní směrem, tedy do Augusty a odtud dál na jih. Z vnitrozemí často vedly trasy směrem k pobřežním městům, typicky například do Norfolku, Charlestonu či Savannah odkud se otroci dále přepravovali po moři.

U říčních tras jsem se zaměřil na jednotlivé řeky a v práci jsem zmínil pouze ty, u nichž jsem jasně prokázal existenci obchodu s otroky. Obchodníci převáželi nejvíce otroků po řece Mississippi a po dalších velkých řekách jako Ohio, Alabama, Mobile, Tennessee, Savannah či Red River. Naprostou většinu otroků převáželi po proudu řeky do obchodních center v oblasti dolního jihu, obzvláště do New Orleans, Memphisu, Natchezu či Vicksburgu. Říční obchod s otroky se rozšířil po zdokonalení říčních parníků ve 20. a 30. letech 19. století, jejichž posádka často tvořili sami otroci.

U železničních tras jsem se rovněž zaměřil na jednotlivé železnice. V rámci výzkumu jsem vycházel z mnoha různých zdrojů: sekundární literatury, pramenů, odborných článků či studií. Železnice se začaly pro obchod s otroky ve větší míře využívat až ve 40. a 50. letech 19. století. Právě tehdy došlo k jejich rozšíření po celém jihu Spojených států, často za přispění otroků, kteří byli hromadně najímáni či kupováni pro jejich výstavbu. Nejvýznamnější dopad měly železnice pro obchod s otroky v oblasti horního jihu, na východním pobřeží Spojených států a ve střední Georgii. Na mnoha železnicích se začali otroci převážet až ke konci 50. let a pokud

by obchod s otroky pokračoval i po občanské válce, hrály by v něm železnice ještě mnohem větší roli.

Námořní trasy jsem vymezil zejména na základě studie analyzující otrocké formuláře obchodních lodí. Naprostá většina těchto tras mířila z měst na východním pobřeží Spojených států, jako například Baltimoru, Charlestonu či Savannah do New Orleans, kde se otroci dále prodávali na plantáže v Louisianě, Mississippi nebo Alabamě. Největší rozmach tohoto typu přepravy otroků nastal ve 30. letech 19. století, a to především kvůli vlivu a aktivitám firmy Franklin & Armfield.

Jako hlavní praktický výstup práce jsem v programu ArcGIS Pro vytvořil unikátní mapu obchodu s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808–1861. Byl jsem si vědom existence několika podobných map, které však měly značné problémy, a proto jsem vytvořil co možná nejpodrobnější mapu týkající se tématu. Při tvorbě mapy jsem využil všech výše zmíněných zjištění. Hlavní cesty, které se používaly pro obchod jsem překreslil z dobových map a následně jsem na nich vyznačil hlavní trasy obchodu s otroky. Pro zanesení železničních tratí a řek do mapy jsem využil volně dostupných mapových vrstev a podobně jako u obchodních cest jsem na těchto řekách a železnicích rovněž vyznačil trasy obchodu s otroky. Stejně jsem učinil i u námořních tras, jejichž směr je pro přehlednost mapy zjednodušený. Tato mapa je oproti jiným mapám k tématu specifická rozlišením několika typů přepravy a rozdělením obchodních center s otroky a tras mezi nimi na hlavní a vedlejší. Mapa slouží jako komplexní přehled o obchodu s otroky ve Spojených státech amerických v období let 1808 až 1861.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

BANCROFT, Frederic. *Slave trading in the Old South*. New York: Ungar, 1931. ISBN 978-08-0441-045-8.

BERLIN, Ira. *The making of African America: the four great migrations*. New York: Viking, 2010. ISBN 978-01-4311-879-4.

CAMPBELL, Randolph B. *An Empire for Slavery: The Peculiar Institution in Texas, 1821-1865*. Baton Rouge: Louisiana State University Press, 1989. ISBN 978-08-0711-505-3.

CAREY, Anthony Gene. *Sold Down the River: Slavery in the Lower Chattahoochee Valley of Alabama and Georgia*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 2011. ISBN 978-08-1731-741-6.

CARTER, Susan B. et al. *Historical Statistics of the United States: Work and welfare*. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. ISBN 978-05-2158-540-8.

CIMENT, James. *Atlas of African-American History*. New York: Media Projects, 2007. ISBN 978-08-1606-713-8.

CONLIN, Michael F. *The Constitutional Origins of the American Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press, 2019. ISBN 978-11-0857-552-2.

COULTER, Ellis Merton. *William G. Brownlow: Fighting Parson of the Southern Highlands*. Knoxville: University of Tennessee Press, 1999. ISBN 978-15-7233-050-4.

CURTIN, D. Phillip. *The Atlantic Slave Trade: A Census*. Madison: University of Wisconsin Press, 1969. ISBN 978-02-9905-400-7.

DODD, William E. *The Cotton Kingdom: A Chronicle Of The Old South*. New Haven: Yale University Press, 1919. ISBN 978-11-6806-252-9.

DOLLARHIDE, William. *Map guide to American migration routes, 1735-1815*. Madison: Heritage Quest, 1997. ISBN 978-18-7767-774-8.

DU BOIS, William Edward Burghardt. *The Suppression of the African Slave-trade to the United States of America, 1638-1870*. New York: Longmans, Green and Company, 1904. ISBN 978-07-2227-284-8.

ENGERMAN, Stanley Lewis, FOGEL, Robert William. *Time on the Cross: The Economics of American Slavery*. New York: W. W. Norton & Company, 1974. ISBN 978-03-9331-218-8.

EVANS, Robert. *Aspects of Labor Economics*. Princeton: Princeton University Press, 1962. ISBN: 0-87014-305-0.

GUDMESTAD, Robert H. *A Troublesome Commerce: The Transformation of the Interstate Slave Trade*. Baton Rouge: LSU Press, 2003. ISBN 978-08-0712-922-7.

GUTMAN, Herbert George. *Slavery and the Numbers Game: A Critique of Time on the Cross*. Champaign: University of Illinois Press, 2003. ISBN 978-02-5207-151-5.

KIMBALL, Gregg D. *American City, Southern Place: A Cultural History of Antebellum Richmond*. Athens: University of Georgia Press, 2003. ISBN 978-08-2032-546-0.

KOLCHIN, Peter. *American slavery 1619–1877*. New York: Hill and Wang, 1993. ISBN 978-08-0902-568-8.

KORNWEIBEL, Theodore. *Railroads in the African American Experience: A Photographic Journey*. Baltimore: Johns Hopkins University Press. ISBN 978-08-0189-162-5.

KŘÍŽOVÁ, Markéta. *Otroctví v Novém světě od 15. do 19. století*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2013. ISBN 978-80-7422-236-8.

MARRS, Aaron W. *Railroads in the Old South*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2009. ISBN 978-08-0189-130-4.

MCLAUGHLIN-STONHAM, Hilary. *From Slavery to Civil Rights On the Streetcars of New Orleans 1830s-present*. Liverpool: Liverpool University Press, 2020. ISBN 978-17-8962-224-9.

MITCHELL, Brian. *International Historical Statistics: The Americas 1750–1988*. Londýn: Palgrave Macmillan UK, 1993. ISBN 978-13-4913-073-3.

- MOORE, John Hebron. *The Emergence of the Cotton Kingdom in the Old Southwest: Mississippi, 1770–1860*. Baton Rouge: LSU Press, 1988. ISBN 978-08-0711-404-9.
- NIEMI, Albert W. *U.S. economic history*. Lanham, MD: University Press of America, 1987. ISBN 978-08-1916-335-6.
- ROBINSON, Nancy. *The cotton gin*. New York: Franklin Watts, 2006. ISBN 978-05-3112-406-2.
- SCHALLER, M. et al. *American Horizons: U.S. History in a Global Context, Volume 1*. 3. vyd. New York: Oxford University Press, 2017. ISBN 978-01-9065-948-6.
- SCHNEIDER, Dorothy, SCHNEIDER, Carl J. *An Eyewitness History of Slavery in America: From Colonial Times to the Civil War*. 1. vyd. New York: Checkmark Books, 2001. ISBN 978-08-1604-403-0.
- SOUTHERLAND, Henry deLeon. *The Federal Road Through Georgia, the Creek Nation, and Alabama, 1806–1836*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 1989. ISBN 978-08-1730-443-0.
- TADMAN, Michael. *Speculators and Slaves: Masters, Traders, and Slaves in the Old South*. Madison: University of Wisconsin Press, 1989. ISBN: 978-02-9911-850-1.
- TAYLOR G. R., NEU, I. D. *The American Railroad Network, 1861-1890*. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1956. ISBN 978-0252-07-114-0.
- UNGER, Irwin. *The slavery experience in the United States*. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1970. ISBN 978-00-3084-748-6.
- United States History Atlas*. Santa Barbara: Mapsdotcom, 2011. ISBN 978-09-8328-221-1.
- WILLIAMS, Eric. *Capitalism & slavery*. Chapel Hill: The University of North Carolina Press, 1994. ISBN 978-08-0784-488-5.
- WILLOUGHBY, Lynn. *Flowing Through Time A History of the Lower Chattahoochee River*. Tuscaloosa: University of Alabama Press, 2012. ISBN 978-08-1735-725-2.
- WILSON, Bobby M. *America's Johannesburg: Industrialization and Racial Transformation in Birmingham*. Lanham: Rowman & Littlefield, 2000. ISBN 978-08-4769-481-5.

Prameny

„*An Act to prohibit the importation of slaves into any port or place within the jurisdiction of the United States, from and after the first day of January, in the year of our Lord, One Thousand Eight Hundred and Eight.*“ *Library of Congress*. [online]. 2. 3. 1810. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.loc.gov/resource/rbpe.22800200/?locl=bloglaw>.

1850 Census: Compendium of the Seventh Census. [online]. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1850/1850c/1850c-04.pdf>.

1870 Census: Vol. I. The statistics of the population of the United States. [online]. 1871. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1870/population/1870a-04.pdf>.

BROWNING, O. Hickman, JENISON, M. Edith, RANDALL, James, PEASE, T. Calvin. *The diary of Orville Hickman Browning*. Springfield, Ill.: *The Trustees of the Illinois state historical library*. [online]. 1925. [vid. 13. 3. 2024]. Dostupné z: <https://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=mdp.39015014632247&seq=191>.

Disturnell's new map of the United States and Canada: showing all the canals, rail roads, telegraph lines and principal stage routes, 1850. [online]. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <http://hdl.loc.gov/loc.gmd/g3700.fi000031>.

IREDELL, James. *Reports of Cases in Equity Argued and Determined in the Supreme Court of North Carolina*. Raleigh: Turner and Hughes, 1843, s. 99.

MARTIN, François-Xavier. *The History of Louisiana From the Earliest Period*. New Orleans: Lyman and Beardslee, 1829, s. 190.

Population of the United States in 1860: Introduction. [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1860/population/1860a-02.pdf>.

Railroads and the Making of Modern America. Claudius Crozet's Monthly Report for December, 1853. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: https://railroads.unl.edu/documents/view_document.php?rends%5B%5D=letter&topics%5B%5D=Slavery&id=rail.blue.0013.

Rice C. Ballard Papers #4850, Southern Historical Collection, Wilson Library, University of North Carolina at Chapel Hill. [online]. 19. 3. 1853. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: https://findingaids.lib.unc.edu/04850/#folder_188#1.

Statistics of the United States. 1850 Census. [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1850/1850c/1850c-04.pdf>.

The Public Statutes at Large of the United States of America [online]. 1845, č. 2, s. 426–430 [vid. 18. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.loc.gov/item/lsl-v2/>.

W. Barrow account of auction of enslaved people. New Orleans, 15. 3. – 8. 4. 1851. [online]. [vid. 25. 4. 2024]. Dostupné z: <https://idn.duke.edu/ark:/87924/r4fq9qn2x>.

Odborná periodika

ALLAIN, Mathé. Slave Policies in French Louisiana. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 1980, roč. 21, č. 2, s. 127–137. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/4231982>.

BARKER, Eugene C. The African Slave Trade in Texas. *The Quarterly of the Texas State Historical Association*. [online]. 1902, roč. 6, č. 2, s. 145–158. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/27784929>.

BARKER, Eugene C. The Influence of Slavery in the Colonization of Texas. *The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1924, roč. 11, č. 1, s. 3–36. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1891925>.

BELLAMY, Donnie D. Macon, Georgia, 1823-1860: A Study in Urban Slavery. *Phylon*. [online]. 1984, roč. 45, č. 4, s. 298–310. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/274910>.

BELLAMY, Donnie D., WALKER, Diane E. Slaveholding in Antebellum Augusta and Richmond County, Georgia. *Phylon*. [online]. 1987, roč. 48, č. 2, s. 165–177. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/274780>.

BOLTON, Charles S. Slavery and the Defining of Arkansas. *The Arkansas Historical Quarterly*. [online]. 1999, roč. 58, č. 1, s. 1–23. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40026271>.

CLARK, T. D. The Slave Trade between Kentucky and the Cotton Kingdom. *The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1934, roč. 21, č. 3, s. 331–342. [vid. 22. 4. 2024].

Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1897378>.

CLELAND, Herdman F. The Black Belt of Alabama. *Geographical Review* [online]. 1920, roč. 10, č. 6, s. 375–387. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/207532>.

COLLINS, Steven G. Progress and Slavery on the South's Railroads. *Railroad History*. [online]. 1999, č. 181, s. 6–25. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43524014>.

COTTERILL, R. S. Southern Railroads, 1850-1860. *The Mississippi Valley Historical Review*. [online]. 1924, roč. 10, č. 4, s. 396–405. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1892932>.

Equal Justice Initiative. *Slavery in America: The Montgomery Slave Trade, 2018*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/resrep30693.5>.

FRAUDENBERGER, Herman, PRITCHETT, Jonathan B. The Domestic United States Slave Trade: New Evidence. *The Journal of Interdisciplinary History*. [online]. 1991, roč. 21, č. 3, s. 447–477. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/204955>.

GATES, Frederick B. The Impact of the Western & Atlantic Railroad on the Development of the Georgia Upcountry, 1840-1860. *The Georgia Historical Quarterly*. [online]. 2007, roč. 91, č. 2, s. 169–184. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40584996>.

GATES, Frederick B. The Impact of the Western & Atlantic Railroad on the Development of the Georgia Upcountry, 1840-1860. *The Georgia Historical Quarterly*. [online]. 2007, roč. 91, č. 2, s. 169–184. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40584996>.

GUDMESTAD, Robert. Steamboats and the Removal of the Red River Raft. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 2011, roč. 52, č. 4, s. 389–416. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/23074722>.

GUDMESTAD, Robert. Technology and the World the Slaves Made. *History Compass*. [online]. 2006, roč. 4, č. 2, s. 193–401. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1478-0542.2006.00313.x>.

- HEAD, David. Slave Smuggling by Foreign Privateers: The Illegal Slave Trade and the Geopolitics of the Early Republic. *Journal of the Early Republic*. [online]. 2013, roč. 33, č. 3, s. 433–462. [vid. 12. 9. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/24487048>.
- HENRY, H. M. The Slave Laws of Tennessee. *Tennessee Historical Magazine*. [online]. 1916, roč. 2, č. 3. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42637977>.
- HOWELL, Isabel. John Armfield, Slave-trader. *Tennessee Historical Quarterly*. [online]. 1943, roč. 2, č. 1, s. 3–29. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42620772>.
- JORDAN, Terry J. The Imprint of the Upper and Lower South on Mid-Nineteenth-Century Texas. *Annals of the Association of American Geographers* [online]. 1967, roč. 57, č. 4, s. 667–690. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2561766>.
- KOLCHIN, Peter. More Time on the Cross? An Evaluation of Robert William Fogel's Without Consent or Contract. *The Journal of Southern History*. [online]. 1992, roč. 58, č. 3, s. 491–502. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2210165>.
- LINSIN, Christopher E. Skilled Slave Labor in Florida: 1850-1860. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1996, roč. 75, č. 2., s. 183–196. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30148910>.
- MCINNIS, Maurie D. Mapping the Slave Trade in Richmond and New Orleans. *Buildings & Landscapes: Journal of the Vernacular Architecture Forum*. [online]. 2013, roč. 20, č. 2, s. 102–125. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/10.5749/buildland.20.2.0102>.
- MCMILLAN, Richard. Savannah's Coastal Slave Trade: A Quantitative Analysis of Ship Manifests, 1840-1850. *The Georgia Historical Quarterly*. [online]. 1994, roč. 78, č. 2, s. 339–359. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/40583036>.
- PURCELL, Aaron D. A Spirit for speculation: David Burford, Antebellum Entrepreneur of Middle Tennessee. *Tennessee Historical Quarterly*. [online]. 2005, roč. 64, č. 2. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/42631252>.

RUSHFORTH, Brett. The Origins of Indian Slavery in New France. *The William and Mary Quarterly*. [online]. 2003, roč. 60, č. 4, s. 777–808. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/3491699>.

SHERWIN, Oscar. Trading in negroes. *Negro History Bulletin*. [online]. 1954, roč. 8, č. 7, s. 160–164. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/44214396?seq=1>.

SCHERMERHORN, Calvin. Capitalism's Captives: The Maritime United States Slave Trade, 1807-1850. *Journal of Social History*. [online]. 2014, roč. 47, č. 4, s. 897–921. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43308821>.

SMITH, Julia F. Slavetrading in Antebellum Florida. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1972, roč. 50, č. 2, s. 252–261. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30145844>.

STAFFORD, Frances J. Illegal Importations: Enforcement of the Slave Trade Laws along the Florida Coast, 1810-1828. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1967, roč. 46, č. 2, s. 124–133. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30147252>.

STECKEL, Richard H., ZIEBARTH Nicolas. A Troublesome Statistic: Traders and Coastal Shipments in the Westward Movement of Slaves. *The Journal of Economic History*. [online]. 2013, roč. 73, č. 3, s. 792–809. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/24550631>.

VASCONCELLOS, Ramon. Industrial Slavery. *Financial History* [online]. 2021, č. 137, s. 14–19. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.proquest.com/scholarly-journals/industrial-slavery/docview/2776212779/se-2?accountid=17116>.

WEBRE, Stephen. The Problem of Indian Slavery in Spanish Louisiana, 1769-1803. *Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association*. [online]. 1984, roč. 25, č. 2, s. 117–135. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/4232338>.

WILLIAMS, Edwin L. Jr., Negro Slavery in Florida. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1949, roč. 28, č. 2, s. 93–110. [vid. 12. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30138779>.

WILLIAMS, Edwin L. Negro Slavery in Florida. *The Florida Historical Quarterly*. [online]. 1949, roč. 28, č. 2, s. 93–110. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/30138779>.

WRIGHT, Gavin. Slavery and the Rise of the Nineteenth Century American Economy. *Journal of Economic Perspectives*. [online]. 2022, roč. 36, č. 2, s. 123–148. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/jep.36.2.123>.

ZEISLER-VRALSTED, Dorothy. African Americans and the Mississippi River: Race, history and the environment. *Thesis Eleven*. [online]. 2019, roč. 39, č. 1, s. 81–101. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0725513618822010>.

Webové zdroje

BALL, Edward. *Smithsonian Magazine. Retracing Slavery's Trail of Tears*. [online]. 2015. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.smithsonianmag.com/history/slavery-trail-of-tears-180956968/>.

Biolib. bavlník chlupatý. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.biolib.cz/cz/taxon/id61253/>.

Cambridge Dictionary. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/person-of-colour>.

COLLINS, Steven G. *Organizing the South: Railroads, Plantations, and War*. [online]. Baton Rouge: Louisiana State University, 1999. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: https://repository.lsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=8074&context=gradschool_disstheses.

Confederated Railroads. [online]. [vid. 11. 3. 2024]. Dostupné z: <https://www.csa-railroads.com/>.

Convert units. [online]. [vid. 22. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.convertunits.com/from/400+pounds/to/kg>.

DATTEL, Eugene R. *Cotton in a Global Economy: Mississippi (1800–1860)* [online]. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.mshistorynow.mdah.ms.gov/issue/cotton-in-a-global-economy-mississippi-1800-1860>.

DAVIS, Robert S. *Crawford, Frazer & Company of Atlanta and of Auburn*. [online]. 2022. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20230821065857/https://dallasgenealogy.org/crawford-frazer-company-of-atlanta-and-of-auburn/>.

DOMINGUES DA SILVA, Daniel B. *Texas Bound Retracing the Traffic to the Lone Star State*. [online]. 21. 2. 2023. [vid. 19. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/blog/texas-bound-1>.

Equal Justice Initiative. *The Montgomery Slave Trade*. [online]. Montgomery, 2013. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: <https://eji.org/files/slavery-in-america-summary.pdf>.

HACKER, David J. *From '20. and odd' to 10 million: The growth of the slave population in the United States* [online]. [vid. 18. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7716878/>.

HAGOOD, Thomas Chase. *Rewriting the Frontier: Making History in Tuscaloosa, Alabama*. [online]. 2004. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://getd.libs.uga.edu/pdfs/hagood_thomas-chase_201105_phd.pdf.

KINSEY, Marissa N. *Beyond the Vale: Visualizing Slavery in Craven County, North Carolina*. [online]. The City University of New York, 2017. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://academicworks.cuny.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=3048&context=gc_etds.

LEBERGOTT, Stanley. *Wage Trends, 1800-1900*. [online]. *Trends in the American Economy in the Nineteenth Century*, 1960. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.nber.org/system/files/chapters/c2486/c2486.pdf>.

National Cotton Council of America. [online]. [vid. 22. 8. 2023] Dostupné z: <https://www.cotton.org/tech/bale/bale-description.cfm>.

National Museum of African American History & Culture. *Domestic Slave Trade*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.searchablemuseum.com/domestic-slave-trade>.

National Park Service. *The Slave Trade in St. Louis*. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.nps.gov/articles/000/the-slave-trade-in-st-louis.htm>.

PATRICK, Andrew. *Cheapside Slave Auction Block*. [online]. [vid. 18. 11. 2023]. Dostupné z: <https://explorekyhistory.ky.gov/items/show/171>.

PETERSEN, Keri T. *The North Carolina Railroad, Industrial Slavery, and the Economic Development of North Carolina*. [online]. Chapel Hill: The University of North Carolina, 2017. [vid. 15. 4. 2024]. Dostupné z: https://libres.uncg.edu/ir/uncg/f/Petersen_uncg_0154D_12371.pdf.

Slave Ship Manifests filed at New Orleans, 1807-1860. [online]. [vid. 29. 6. 2024]. Dostupné z: <https://www.archives.gov/research/african-americans/slave-ship-manifests.html>.

Slave Voyages: Trans-Atlantic Slave Trade – Database. [online]. [vid. 17. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/voyage/database#visualization>.

The Historic New Orleans Collection. Mapping the Coastal Slave Trade. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.hnoc.org/virtual/purchased-lives/mapping-coastal-slave-trade>.

The Maryland State Archives. Frederick County. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <http://slavery.msa.maryland.gov/html/antebellum/fr.html>.

The Old Slave Mart Museum. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: <https://theoldslavemartmuseum.org/>.

U.S. 29 Maryland to Florida. Origins of the Route. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://highways.dot.gov/highway-history/general-highway-history/us-29-maryland-florida>.

Washington County Free Library. Slavery in Washington County, Maryland. [online]. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://www.washcolibrary.org/assets/documents/NewsIndex_Slavery1845-1854.pdf.

WHITE, Dena. *Slavery in Hempstead County, Arkansas*. [online]. 1984. [vid. 8. 4. 2024]. Dostupné z: https://scholarlycommons.obu.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1195&context=honors_theses.

WILLIAMSON, Samuel H. *Measuring Slavery in 2020 Dollars*. [online]. [vid. 7. 4. 2024]. Dostupné z:

https://www.measuringworth.com/slavery.php?fbclid=IwAR370lY54JV6OwpcLKVnwsNbnf-fQtB-aIs2xOpw85kxz-Hhk-tuwF_sNc8.

WOODWARD, Bill. *Old Federal Road of Georgia*. [online]. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <http://files.usgwarchives.net/ga/history/federalroad.txt>

Seznam grafů

Graf 1: Počet afrických otroků importovaných do Charlestonu mezi lety 1751 až 1808.

Graf 2: Roční výnosy bavlny v USA mezi lety 1792 až 1861 v tisících tun.

Graf 3: Průměrná cena otroka v USA mezi lety 1808–1861 v dolarech.

Seznam tabulek

Tabulka 1: Porovnání bohatství Severu a Jihu v letech 1850 a 1860.

Tabulka 2: Odhad exportovaných nebo importovaných otroků v jižanských státech USA v jednotlivých dekadách.

Tabulka 3: Obchod s otroky mezi jednotlivými přístavy USA.

Seznam obrazových příloh

Obrazová příloha 1: Aukční síň pod rotundou v hotelu St. Louis, New Orleans, 1839.

Obrazová příloha 2: Mapa Obchodních tras s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808–1861.

Obrazová příloha 3: Inzerát poptávající otroky na opravy Charleston and Savannah Railroad vydaný v časopise Charleston Mercury v prosinci 1859.

Přílohy

Tabulky

Tabulka 1: Porovnání bohatství Severu a Jihu v letech 1850 a 1860.

	1850		1860	
	Sever	Jih	Sever	Jih
Fyzické bohatství (<i>v miliardách dolarů</i>)	4 474	2 844	9 786	6 332
Hodnota otroků (<i>v miliardách dolarů</i>)		1 286		3 059
Bohatství bez otroků (<i>v miliardách dolarů</i>)	4 474	1 559	9 786	3 273

Zdroj: WRIGHT, Gavin. Slavery and the Rise of the Nineteenth Century American Economy. *Journal of Economic Perspectives*. [online]. 2022, roč. 36, č. 2, s. 135. [vid. 24. 4. 2024].
Dostupné z: <https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/jep.36.2.123>.

Tabulka 2: Odhad exportovaných nebo importovaných otroků v jižanských státech USA v jednotlivých dekáдах.

	1810–1820	1820–1830	1830–1840	1840–1850	1850–1860	Celkem
Alabama	-	+54 875	+96 224	+16 072	+10 752	+177 923
Arkansas	-	+2 076	+12 748	+18 912	+47 442	+ 81 178
Delaware	-733	-2 425	-1 318	-916	-920	-6 312
Florida	-	-	+5 799	+5 607	+11 850	+23 256
Georgie	+11 193	+13 445	+10 004	+19 362	-7 876	+46 128
J. Karolína	+2 783	-19 009	-57 195	-29 495	-65 053	-167 969
Kentucky	+19 132	-149	-20 184	-19 569	-31 215	-51 985
Louisiana	+20 874	+12 760	+29 074	+25 605	+26 527	+114 840
Maryland	-32 657	-32 242	-33 906	-21 487	-21 777	-142 069

Mississippi	+9 217	+19 814	+101 601	+52 638	+48 560	+231 830
Missouri	+5 484	+10 196	+24 220	+11 293	+6 313	+57 506
S. Karolína	-12 655	-18 929	-52 435	-22 892	-22 389	-129 300
Tennessee	+19 314	+32 159	+6 670	+4 511	-17 702	+44 952
Texas	-	-	-	-	+99 190	+99 190
Virginie	-74 019	-73 805	-119 206	-89 627	-82 573	-439 230

Zelená barva značí exportní stát, zatímco červená barva stát importní. Zdroje: *1870 Census: Vol. I. The statistics of the population of the United States*. [online]. 1871. [vid. 23. 8. 2023]. Dostupné z: <https://www2.census.gov/library/publications/decennial/1870/population/1870a-04.pdf> & BANCROFT, Frederic. *Slave trading in the Old South*. New York: Ungar, 1931. ISBN 978-08-0441-045-8, s. 382–406.

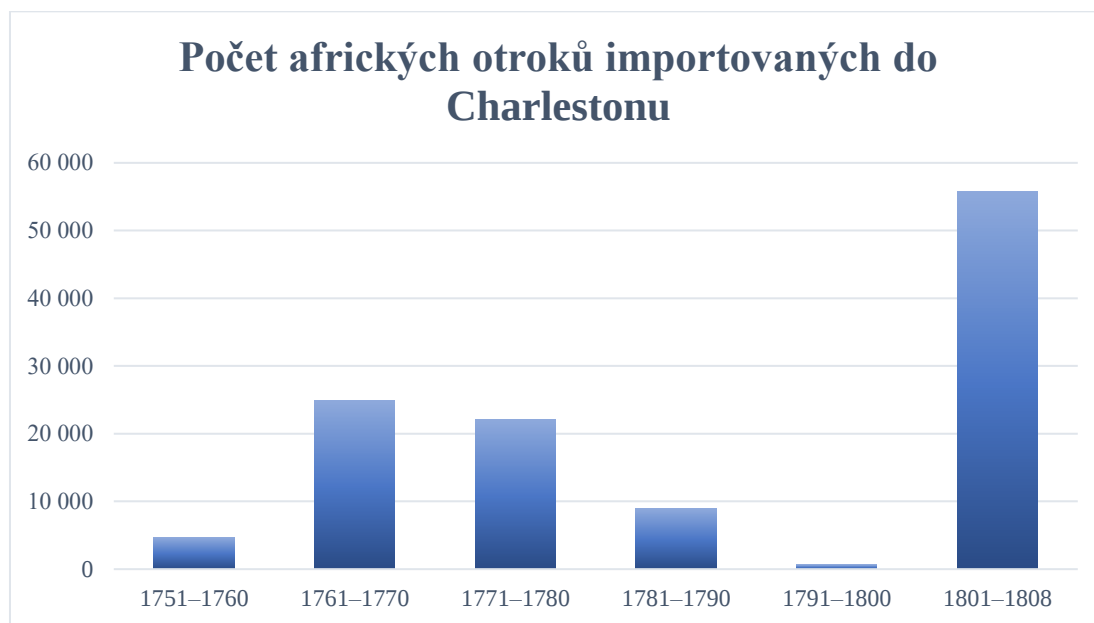
Tabulka 3: Obchod s otroky mezi jednotlivými přístavy USA.

	CHAR	SAV	MOB	NEW O	GAL	Ostatní	Celkem
BAL	0	241	237	11 828	0	0	12 306
NF	3	54	57	19 917	0	0	20 031
RICH	0	20	2	7 798	0	0	7 820
CHAR	8	14 901	208	5 676	0	66	20 859
SAV	5 969	3	42	1 688	0	5 085	12 787
MOB	29	1	121	15 329	197	1 348	17 025
NEW O	547	212	5 965	103	9 046	6 647	22 520
Ostatní	25	3 013	852	11 077	1	31	15 000
Celkem	6 581	18 468	7 499	78 781	9 244	13 177	133 750

Sloupce jsou cílové přístavy, řádky místa vyplutí. Zkratky: CHAR = Charleston, SAV = Savannah, MOB = Mobile, NEW O = New Orleans, GAL = Galveston, BAL = Baltimore, NF = Norfolk, RICH = Richmond. Zdroj: STECKEL, Richard H., ZIEBARTH Nicolas. *A Troublesome Statistic: Traders and Coastal Shipments in the Westward Movement of Slaves*. *The Journal of Economic History*. [online]. 2013, roč. 73, č. 3, s. 792–809. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/24550631>.

Grafy

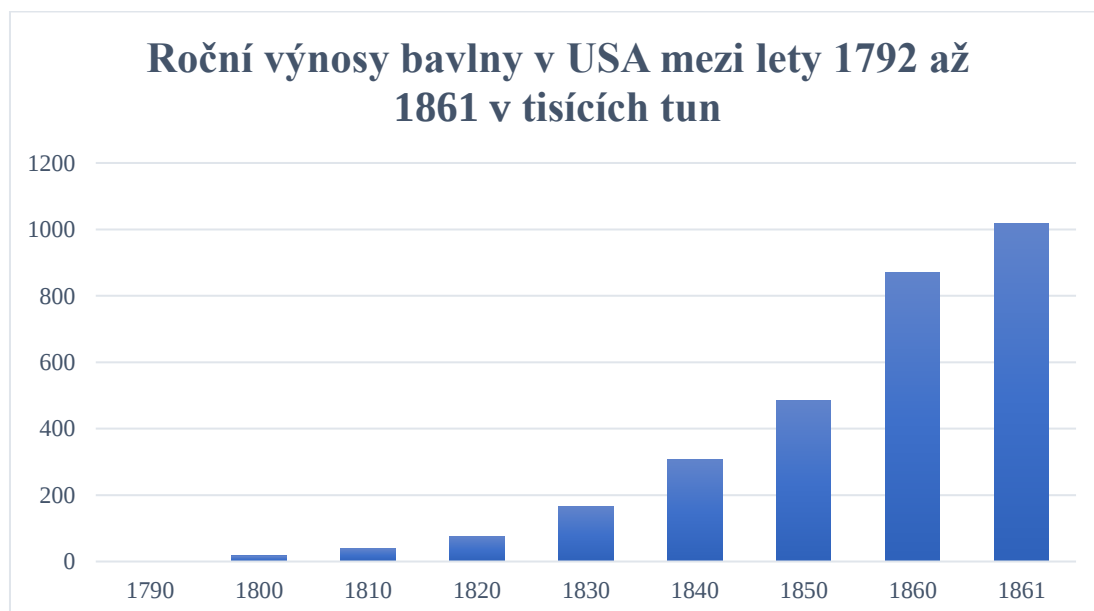
Graf 1: Počet afrických otroků importovaných do Charlestonu mezi lety 1751 až 1808.

Zdroj: *SlaveVoyages: Trans-Atlantic Slave Trade – Database*. [online]. [vid. 17. 8. 2023].

Dostupné z: <https://www.slavevoyages.org/voyage/database#visualization>.

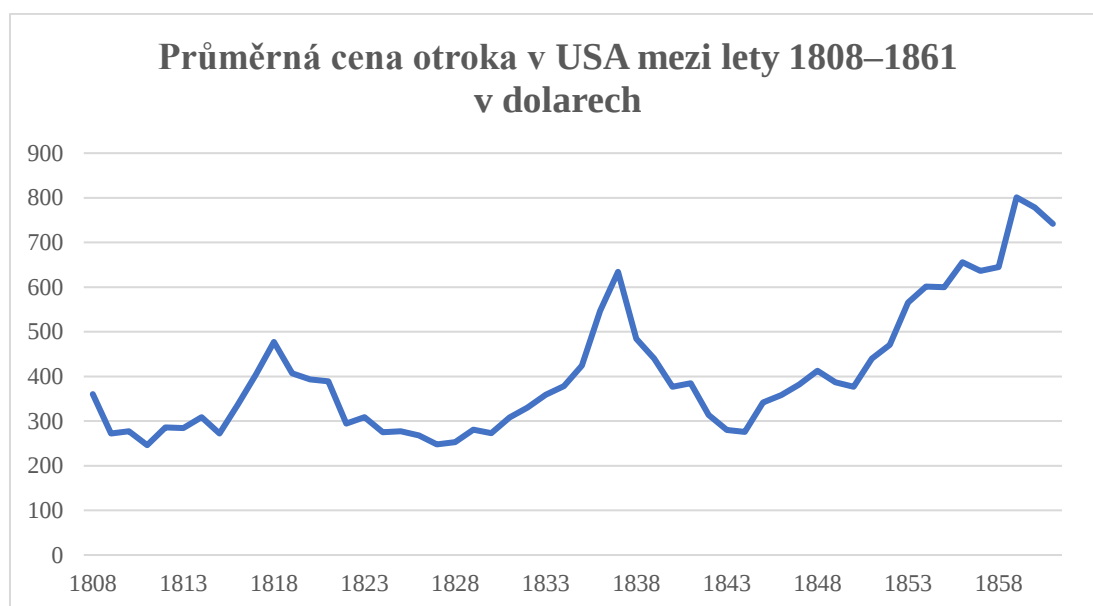
Graf 2: Roční výnosy bavlny v USA mezi lety 1792 až 1861 v tisících tun.

Zdroj: MITCHELL, Brian. *International Historical Statistics: The Americas 1750–1988*.

Londýn: Palgrave Macmillan UK, 1993. ISBN 978-13-4913-073-3, s. 205.

Graf 3: Průměrná cena otroka v USA mezi lety 1808–1861 v dolarech.

Zdroj: CARTER, Susan B. et al. *Historical Statistics of the United States: Work and welfare*. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. ISBN 978-05-2158-540-8, s. 381–382.

Obrazové přílohy

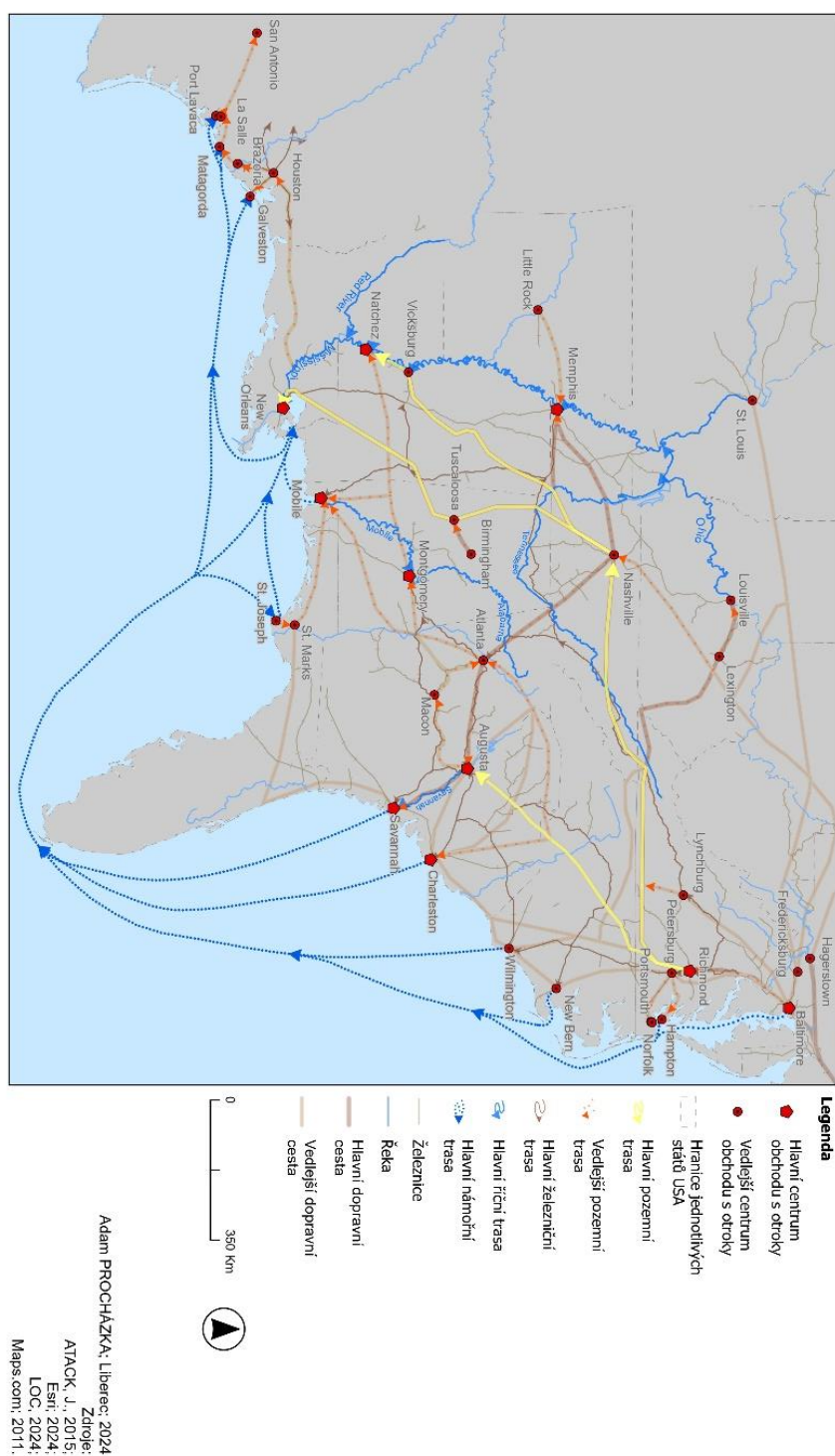
Obrazová příloha 1: Aukční síň pod rotundou v hotelu St. Louis, New Orleans, 1839.

Zdroj: *Slavery Images. Sale of Estates, Pictures and Slaves in the Rotunda*. [online]. [vid. 7. 5. 2024]. Dostupné z: <https://slaveryimages.org/database/image-result.php?objectid=760>

Obrazová příloha 2: Mapa Obchodních tras s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808–1861.

Obchodní trasy s otroky ve Spojených státech amerických v letech 1808–1861

Zdroj: Vlastní tvorba. Dostupné v plném rozlišení z:

<https://www.keepandshare.com/doc22/114821/obchodni-trasy-s-otroky-ve-spojenych-statech-americkyh-v-letech-1808-1861-adam-prochazka-bp?da=y>.

Obrazová příloha 3: Inzerát poptávající otroky na opravy Charleston and Savannah Railroad vydaný v časopise Charleston Mercury v prosinci 1859.

NOTICE.
OFFICE CHARLESTON AND SAVANNAH R. R., }
CHARLESTON, 2d December, 1859. }

THIS COMPANY IS DESIROUS OF HIRING NEGRO HANDS, to work upon the repairs of their Road for the ensuing year, 1860.
Will pay for Men from 150 to 180 dollars per annum ; for Women, from 60 to 96 dollars per annum. : Payments to be made quarterly, in April, July, October and January.
Contracts can be made with James M. Rabb, Master Machinist, or the President in Charleston.

EDW. L. PARKER,
December 3 Sec'y and Treasurer C. and S. R. R. Co.

Zdroj: KORNWEIBEL, Theodore Jr. Railroads and slavery. *Railroad History*. [online]. 2003, č. 189, s. 34–59. [vid. 22. 4. 2024]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/43504849>.